

Udskriftsdato: 9. januar 2026

VEJ nr 9230 af 23/05/2013 (Gældende)

Vejledning om EF-regler om social sikring – Familieydelse

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Social- og Integrationsmin.
Pensionsstyrelsen j.nr. 93-00115-12

Vejledning om EF-regler om social sikring – Familieydelse

Vejledning om EF-regler om social sikring, forordning 883/2004, familieydelse

INDHOLD	pkt.
Indledning	1
Kapitel I – Almindelige regler	
Geografisk område	2
Personer omfattet af grundforordningen	3
Tredjelandes statsborgere	4
Den lovgivning der er omfattet	5
Ligebehandling	6
Ligestilling af begivenheder mv. i andet medlemsland	7
Definitioner	8
Familiemedlem	9
Familieydelse	10
Bopæl	11
Institution	12
Den kompetente institution	13
Den kompetente medlemsstat	14
Bopælsstedets institution og opholdsstedets institution	15
Ophævelse af bopælsbestemmelser – eksport af ydelse	16
Andre overenskomster og konventioner om social sikring	17
Kapitel II – Hvilket lands lovgivning skal anvendes	
Betydningen af lovvalget	18
Ét lands lovgivning	19
Lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i ét land	20
Lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed	21
Arbejde på skib	22
Tjenestemænd og dermed ligestillede	23
Arbejdsløse	24
Værnepligtige	25
Ikke-erhvervsaktive	26
Særregler	27
Kompetence til at træffe afgørelser om lovvalg	28
Kapitel III – Særlige regler om familieydelse	
Lønnet beskæftigelse/selvstændig virksomhed	29
Bopæl i andet medlemsland	30
Pensionister	31
Prioriteringsregler	32
Familieydelse på forskelligt grundlag	33
Familieydelse på samme grundlag – beskæftigelse	34

Refusion mellem institutionerne	35
Familieydelse på samme grundlag – pension	36
Familieydelse på samme grundlag – bopæl	37
Børn der har mistet en af eller begge forældrene	38
Forskelsbetinget supplement	39
Foreløbig udbetaling af forskelsbeløb	40
Beregning af forskelsbeløb	41
Særlige ydelser til efterladte børn	42
Udbetaling af ydelser i særlige tilfælde	43
Ændring af anvendelig lovgivning eller prioritering	44
Indgivelse af ansøgning og behandling	45
Prioriteret anvendelse	46
Ikke prioriteret anvendelse	47
Uenighed	48
Foreløbige udbetalinger	49
Ydelser til efterladte børn	50

Kapitel V – Elektronisk udveksling af information

Informationsudveksling mellem medlemslandene	51
Strukturerede elektroniske dokumenter	52
SED – papirudgave	53
Overgangsperiode	54

Kapitel VI – Administration

Afgørelser fra Den Administrative Kommission	55
Oplysningspligt	56
Foreløbige ydelser	57
Tilbagebetaling – modregning – inddrivelse	58
Valuta	59
Administration og klageadgang	60

Kapitel VII - Sagsbehandling

Ansøgning fra den berettigede mv.	61
Ansøgning fra en udenlandsk myndighed	62
Skal forordningens regler anvendes	63
Lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller ikke erhvervsaktiv herunder studerende	64
Pensionister	65
Danske betingelser	66
Prioritering	67
Udbetalingstidspunkt	68
Refusion	69
Årlig kontrol	70
Efterladte børn	71
Afdøde har været omfattet af danske regler	72

Kapitel VIII – Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Overgangsregler	73
-----------------	----

BILAG 1 - Fortegnelse over forbindelsesorganer**Indledning**

1. EF-forordning nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger – kaldet grundforordningen – anvendes i EU-landene fra den 1. maj 2010. Den anvendes sammen med forordningen om gennemførelse af grundforordningen – kaldet gennemførelsesforordningen, nr. 987/2009.

Fra 1. april 2012 gælder grundforordningen og gennemførelsesforordningen i forholdet mellem EU-landene og Schweiz og fra den 1. juni 2012 gælder de to forordninger i forholdet mellem EU og Norge, Island og Liechtenstein.

Grundforordningen indeholder en række fælles bestemmelser om generelle principper, og om hvilket lands lovgivning der skal finde anvendelser. Disse regler gælder for alle typer af ydelser, der er omfattet af grundforordningen. Desuden er der en række specifikke regler, der knytter sig til de enkelte ydelsestyper.

Denne vejledning omhandler forordningernes regler om familieydelser. De fælles principper og reglerne om hvilket lands lovgivning, der skal anvendes, omtales i det omfang, de har betydning for afgørelsen om ret til danske familieydelser. For en mere grundig gennemgang henvises til vejledningerne om EF-regler om social sikring:

- Generel introduktion til EF-reglerne
- Fælles regler i forordning 883/2004
- Lovvalg

Denne vejledning træder i stedet for Pensionsstyrelsens vejledning nr. 9253 af 31. maj 2010, om EF-FORORDNING OM KOORDINERING AF SOCIALE SIKRINGSORDNINGER nr. 883/2004 – Del IX – Vejledning om familieydelser.

Vejledningen træder for EFTA-landene også i stedet for vejledning nr. 19113 af 30. april 1997 om EF-regler om social sikring, hæfte 7.

Kapitel I**Almindelige regler****Geografisk område**

2. Forordningerne anvendes som udgangspunkt indenfor EØS-landene og Schweiz, dvs.:

- Belgien
- Bulgarien
- Cypern
- Danmark
- Estland
- Finland
- Frankrig
- Grækenland
- Irland

- Island
- Italien
- Kroatien (fra 1. juli 2013)
- Letland
- Liechtenstein
- Litauen
- Luxembourg
- Malta
- Nederlandene
- Norge
- Polen
- Portugal
- Rumænien
- Schweiz
- Slovakiet
- Slovenien
- Spanien
- Storbritannien og Nordirland (Det Forenede Kongerige – UK)
- Sverige
- Tjekkiet
- Tyskland
- Ungarn
- Østrig

I det følgende anvendes udtrykkene EØS-lande og medlemslande som fælles betegnelse for alle de lande, som forordningerne gælder for.

Forordningerne gælder ikke i forholdet mellem Norge, Island og Liechtenstein på den ene side og Schweiz på den anden.

Personer omfattet af grundforordningen

Grundforordningen

Artikel 2

Personkreds

1. Denne forordning finder anvendelse på personer, der er statsborgere i en medlemsstat, samt på statsløse og flygtninge bosat i en medlemsstat, og som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, samt på disses familiemedlemmer og efterladte.

2. Den finder ligeledes anvendelse på efterladte efter personer, som har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, uanset disse personers nationalitet, såfremt

deres efterladte er statsborgere i en medlemsstat eller statsløse eller flygtninge bosat i en medlemsstat.

3. I artikel 2 i grundforordningen er det fastsat hvilke personer, der er omfattet af grundforordningen (personkredsen). Efter denne bestemmelse gælder den for personer, der er statsborgere i et EØS-land.

Danske statsborgere er således omfattet af grundforordningen, da Danmark er EØS-land. EU- og EØS-medlemskabet omfattet ikke Færøerne og Grønland. Grundforordningen gælder derfor ikke på Færøerne og Grønland, men da færinger og grønlandere er danske statsborgere gælder grundforordningen også for dem, når de befinder sig inden for det geografiske anvendelsesområde, se pkt. 2.

Grundforordningen gælder desuden for statsløse (i statsløsekonventionens forstand) og konventionsflygtninge, som er bosat i et medlemsland.

Grundforordningen gælder også for EØS-statsborgere, flygtninge og statsløse, der er efterladte efter tredjelandes statsborgere, som har været omfattet af lovgivningen i et eller flere medlemslande.

Den gælder ligeledes for efterladte efter EØS-statsborgere, som har været omfattet af lovgivningen i et eller flere medlemslande, uanset de efterladtes statsborgerskab.

Dette kan have betydning for ret til særligt børnetilskud til børn, der har mistet en af eller begge forældrene, og som er EØS-statsborgere og efterladte efter tredjelandes borgere, eller som er tredjelandes borgere og efterladte efter EØS-statsborgere.

Tredjelandes statsborgere

4. Personer, der ikke er statsborgere i et medlemsland (såkaldt tredjelandes statsborgere) og heller ikke er flygtninge eller statsløse med bopæl i et medlemsland, eller efterladte, se pkt. 3, er ikke omfattet af grundforordningen.

Fra 1. januar 2011 gælder forordning nr. 1231/2010, der udstrækker forordningerne nr. 883/2004 og 987/2009 til at gælde for tredjelandes borgere. Denne forordning gælder på grund af Danmarks retlige forbehold ikke for Danmark.

Den gælder heller ikke for Storbritannien og Nordirland (UK). For dette land gælder fortsat forordning 859/2003 og – via denne – forordningerne 1408/71 og 574/72 for tredjelandes borgere.

Forordningernes regler kan ikke for Danmarks vedkommende bruges i forhold til tredjelandes borgere.

Det gælder også, i situationer hvor andre lande anvender forordningerne. Der kan derfor ikke udbetales danske familieydelse til tredjelandes borgere efter forordningernes regler. Disse regler anvendes heller ikke i øvrigt for denne kreds af personer. Det vil sige, at rettigheder til tredjelandes statsborgere kun skal afgøres efter danske regler.

Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz er heller ikke bundet af forordning 1231/2010 og 859/2003.

Indenfor Norden gælder nordisk konvention om social sikring¹⁾, som i udgangspunktet dække alle borgere i Norden uanset statsborgerskab. I forhold til fx familieydelse er der dog begrænsninger for konventionens anvendelse for Danmark. I praksis betyder det, at Danmark ikke udbetaler familieydelse til tredjelandes statsborgere, der har bopæl i et andet nordisk land.

Efter konventionen er Danmark forpligtet til at bistå de øvrige nordiske lande ved administrationen af familieydelsessager efter konventionen.

Den lovgivning der er omfattet

Grundforordningen

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på enhver lovgivning om social sikring, der vedrører:

.....

j) familieydelse.

5. Bestemmelsen om hvilken lovgivning, der omfattes af grundforordningen, findes i artikel 3.

Efter denne artikels stk. 1, bogstav j), er familieydelse omfattet. Familieydelse skal forstås som dette begreb er defineret i grundforordningens artikel 1, se pkt. 10.

Det betyder, at følgende danske ydelser er omfattet af forordningens regler om familieydelse:

- Lov om en børne- og ungeydelse
- Lov om børnetilskud mv. bortset fra reglerne om bidragsforskud
- Tilskud til privat pasning og til pasning af egne børn efter dagtilbudsloven

Bidragsforskud efter børnetilskudsloven er direkte undtaget fra reglerne som følge af den danske optegnelse i bilag I til grundforordningen. En række andre lande – herunder de nordiske lande – har ligeledes undtaget bidragsforskudsydelser.

Indenfor Norden gælder for bidragsforskud fortsat bestemmelserne i artikel 11 i den nordiske konvention om social bistand og sociale tjenester.

Om bidragsforskud, der på det tidspunkt, da grundforordningen kom til anvendelse, allerede udbetales efter hidtil gældende EF-forordning om social sikring, se overgangsbestemmelsen i pkt. 73.

Ligebehandling

Grundforordningen

Artikel 4

Ligebehandling

Personer, som er omfattet af denne forordning, har de samme rettigheder og pligter i henhold til en medlemsstats lovgiv-

ning som vedkommende medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.

6. I grundforordningens artikel 4 er der en bestemmelse om, at personer, der er omfattet af grundforordningen, har de samme rettigheder og pligter efter et medlemslands lovgivning som landets egne statsborgere.

Ved anvendelse af den danske lovgivning, der er nævnt i pkt. 5, skal statsborgere i andre medlemslande, flygtninge og statsløse derfor stilles som danske statsborgere. Krav om dansk indfødsret som betingelse for ret til ydelser gælder ikke for personer omfattet af forordningen. Dette gælder også for personer, der bor udenfor EØS-området og Schweiz

Det er dog ikke kun lovgivningens direkte krav om dansk indfødsret, der må tilsidesættes på grund af ligebehandlingen.

Ligebehandlingsprincippet indebærer, at enhver forskelsbehandling på grund af statsborgerskab – direkte og indirekte – er forbudt.

EU-Domstolen har fastslået, at ligebehandlingsprincippet medfører, at en person ikke må få ringere rettigheder som følge af, at pågældende har benyttet sin ret til at bevæge sig over grænserne indenfor EU.

Dette gælder også for familieydelse. Det er ikke ensbetydende med, at en person altid er garanteret at få familieydelse på præcist samme niveau, uanset hvilket land den pågældende bor eller arbejder i.

Det er blot et udtryk for, at en person, der har benyttet sig af retten til at flytte sig over grænserne indenfor EU ikke alene af den grund må stilles ringere efter et lands lovgivning.

Ligestilling af begivenheder mv. i andet medlemsland

Grundforordningen

Artikel 5

Ligestilling af ydelser, indtægter, begivenheder og forhold

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, og på baggrund af de særlige gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat, gælder følgende:

a) hvis ydelser efter sociale sikringsordninger eller andre indtægter

tillægges retsvirkning efter den kompetente medlemsstats lovgivning, finder de pågældende bestemmelser i denne lovgivning ligeledes anvendelse på tilsvarende ydelser, der er erhvervet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller på indtægter erhvervet i en anden medlemsstat

b) hvis indtrædelse af visse begivenheder eller forhold tillægges retsvirkning efter den kompetente stats lovgivning, tager denne hensyn til tilsvarende forhold eller begivenheder, der er indtrådt på en anden medlemsstats område, som om de var indtrådt på dens eget område.

7. I grundforordningens artikel 5 er en bestemmelse om ligestilling af ydelser, indtægter, begivenheder og forhold.

Der er visse begrænsninger på rækkevidden af bestemmelsen. Der er derfor i de indledende betragtninger til grundforordningen medtaget en del omtale af bestemmelsen om ligestilling af begivenheder og forhold mv.

Det er bl.a. i betragtningerne fastslået, at ligestilling af forhold eller begivenheder, der er opstået i et medlemsland, ikke i sig selv kan føre til, at en anden medlemsstat bliver kompetent, eller at dens lovgivning finder anvendelse.

Det betyder, at selv om arbejde eller bopæl i et andet medlemsland skal stilles som arbejde/bopæl i fx Danmark, medfører det ikke i sig selv, at dansk lovgivning skal anvendes, og at der bliver ret til ydelser. Der kræves således fortsat en egentlig, konkret tilknytning til et medlemsland, før dette medlemsland kan blive forpligtet til at betale ydelser. Om afgørelse af hvilken medlemsstat, der er kompetent, og hvis lovgivning skal anvendes, henvises til kapitel II.

Som eksempel på ligestilling af forhold, der kan have betydning for retten til danske familieydelser, kan nævnes betingelsen om, at barnet ikke må være anbragt udenfor hjemmet efter lov om social service. En anbringelse, der er fortaget i et andet medlemsland efter en udenlandsk lovgivning, vil efter artikel 5, bogstav a), skulle sidestilles med en anbringelse efter dansk lovgivning.

Definitioner

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

a).....

8. I grundforordningens og gennemførelsesforordningens artikel 1 er der en række definitioner af begreber, som anvendes i de to forordninger. De begreber, der er defineret, er både tekniske udtryk og mere almene udtryk, som i forordningerne anvendes i en specifik betydning, og som derfor må præciseres.

Uanset hvilken type definition, der er tale om, må man være opmærksom på, at når et udtryk eller begreb er defineret i artikel 1, anvendes det i grundforordningen og gennemførelsesforordningen udelukkende i denne betydning. Det gælder også, selv om udtrykket i almindelig anvendelse betyder noget andet.

Familiemedlem

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

i) »familiemedlem«:

1) i) enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betragtes som hørende til husstanden i henhold til den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes

9. Udgangspunktet for definitionen af begrebet "familiemedlem" er en henvisning til den nationale lovgivning i medlemslandene.

Definitioner i dansk lovgivning

a. Når der skal betales familieydelser efter dansk lovgivning, så er det de danske regler, der afgør, hvem der anses som familiemedlemmer.

Fx er de børn, som en person har forældremyndigheden over, altid familiemedlemmer efter lov om en børne- og ungeydelse, uanset om denne person har børnene boende hos sig eller ikke.

Når det drejer sig om børnetilskudsloven, varierer definitionen, alt afhængigt af hvilken form for tilskud, der er tale om. For visse typer af tilskud som fx ordinært og ekstra børnetilskud, er det forældremyndigheden, der er afgørende for, om børnene er familiemedlemmer. For andre gælder at det afgørende er, om den pågældende er forælder.

Man må derfor altid se på reglerne i den relevante lovgivning, når det skal afgøres, om der er tale om et familiemedlem.

Definitioner i udenlandsk lovgivning

b. Man skal være opmærksom på, at andre lande har en anden definition af begrebet "familiemedlem". Det kan føre til, at en person ikke anses som familiemedlem efter udenlandsk lovgivning, selv om den pågældende er familiemedlem efter de danske regler. Det kan fx være et barn, som ikke bor sammen med sin forælder.

Omvendt kan det også forekomme, at børn i visse tilfælde anses som familiemedlemmer i udenlandsk lovgivning, selv om de ikke accepteres som sådan i dansk lovgivning. Det kan fx være samlevers eller ægtefælles særbørn, som den pågældende ikke har forældremyndigheden over.

Familieydelser

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

z) »familieydelse«: alle natural- og kontantydelse til udligning af udgifter til forsørgelse bortset fra forskud på underholdsbidrag samt de særlige fødsels- og adoptionsydelse i bilag I.

10. Begrebet familieydelse er defineret i artikel 1, bogstav z). Efter denne bestemmelse omfatter begrebet alle natural- og kontantydelse til udligning af udgifter til forsørgelse bortset fra forskud på underholdsbidrag samt de særlige fødsels- og adoptionsydelse i bilag I til grundforordningen.

Når det skal afgøres, om en ydelse skal betragtes som en familieydelse efter forordningen, må der først tages stilling til, om den pågældende ydelse er en social sikringsordning.

EU-domstolen flere gange fastslået²⁾, at en ydelse kan anses for en social sikringsydelse, såfremt der består en lovbestemt ret til en ydelse, som automatisk tilkendes personer, der opfylder visse objektive kriterier, uden at der foretages en individuel, skønsmæssig bedømmelse af ansøgerens personlige behov. Det er uden betydning, om ydelsen efter den nationale lovgivning anses for en social sikringsordning, men det er naturligvis en forudsætning, at den vedrører et af de områder, som er nævnt i grundforordningens artikel 3.

Når det drejer sig om familieydelse, skal der være tale om en ydelse, der falder ind under den definition af familieydelse, som er fastlagt i grundforordningens artikel 1, bogstav z).

Domstolen har fastslået at udtrykket »udligning af forsørgerbyrder« bl.a. omfatter et offentligt bidrag til familiebudgettet, som skal lette byrderne ved børns underhold³⁾, hvilket svarer til de klassiske familieydelse: børne- og ungedydelse og børnetilskud.

Begrebet er dog bredere, da Domstolen har afgjort⁴⁾, at en ydelse, som skal gøre det muligt for en af forældrene at hellige sig pasningen af et lille barn, og som har til formål at anerkende det arbejde, børnepasning er, at yde godtgørelse for andre udgifter i forbindelse med pasning og opdragelse samt i givet fald at mildne de økonomiske ulemper som følge af, at der gives afkald på en indkomst ved erhvervsmæssig beskæftigelse, må ligestilles med en familieydelse.

Desuden er en ydelse til forældre, der vælger ikke at sende deres barn i kommunal børnehave, blev anset for en familieydelse i forordningens forstand⁵⁾. Det var uden betydning, at ydelsen i henhold til den nationale lovgivning, ikke var en del af den sociale sikring men derimod en del af den kommunale tilrettelæggelse af den sociale service. Det var ligeledes uden betydning, at tildeling af ydelsen ikke forudsatte, at den eller de forældre, der modtog ydelsen, selv varetog pasningen af barnet.

De danske ordninger, der er omfattet af familieydelsesreglerne, er efter denne definition:

- børne- og ungedydelse
- børnetilskud og adoptionstilskud

- tilskud til privat pasning og tilskud til pasning af egne børn efter dagtilbudslovens kapitel 15 og 16

Familieydelsesbegrebet omfatter ikke ydelser, der gives for/til syge eller handicappede børn, idet disse typer af ydelser af EU-domstolen er karakteriseret som kontantydelse ved sygdom⁶).

Bopæl

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

j) »bopæl«: det sted, hvor en person har sit sædvanlige opholdssted

Gennemførelsesforordningen

Artikel 11

Elementer til brug ved fastsættelse af bopæl

1. Hvis der er uenighed mellem institutioner i to eller flere medlemsstater om fastsættelse af bopælen for en person, der er omfattet af grundforordningen, fastsætter de pågældende institutioner ved fælles aftale, hvor den pågældende persons interessecenter er, på grundlag af en samlet vurdering af alle tilgængelige oplysninger om relevante forhold, der i givet fald bl.a. kan omfatte:

a) varigheden og kontinuiteten af personens tilstedeværelse på de berørte medlemsstaters områder

b) den pågældende persons situation, herunder:

i) arten af og de specifikke forhold i forbindelse med den virksomhed, der udøves, navnlig det sted, hvor denne virksomhed sædvanligvis udøves, virksomhedens faste karakter og en arbejdskontrakts varighed

ii) vedkommendes familiemæssige situation og familiemæssige bånd

iii) udøvelsen af ulønnet virksomhed

iv) når det drejer sig om studerende, deres indtægtskilde

v) vedkommendes boligsituation, især hvor fast den er

vi) den medlemsstat, hvor den pågældende anses for at have skattemæssig bopæl.

2. Hvis de berørte institutioner ikke kan nå til enighed under hensyntagen til de forskellige kriterier baseret på relevante kendsgerninger i stk. 1, betragtes den pågældende persons hensigt, som den fremgår af sådanne kendsgerninger og omstændigheder, bl.a. årsagerne til, at den pågældende er flyttet, som afgørende ved fastsættelsen af vedkommendes faktiske bopælssted.

11. Efter grundforordningen betyder udtrykket bopæl, det sted hvor en person har sit sædvanlige opholdssted.

I gennemførelsesforordningens artikel 11 er der fastsat en lang række elementer til brug ved fastsættelse af bopæl. Artiklen anvendes efter sin ordlyd, hvis der er uenighed mellem to eller flere medlemslande om fastsættelse af bopælen for en person, der er omfattet af grundforordningen, men kan anvendes som rettesnor i andre tvivlssituationer.

Da der er en fælles europæisk definition af begrebet bopæl og fælles retningslinjer for fastsættelse af bopæl, kan man ikke udelukkende lægge folkeregistrering til grund, når det skal afgøres om en person har bopæl i Danmark eller et andet medlemsland. Afgørelse af, hvor der er bopæl, har for familieydelser (især) betydning, når der skal foretages en prioritering af ydelser, se pkt. 32 - 37.

Institution

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

p) »institution«: i forhold til enhver medlemsstat det organ eller den myndighed, som det påhviler at administrere lovgivningen i dens helhed eller en del af den

12. Udtrykket ”institution” anvendes om en myndighed eller et organ, som administrerer lovgivningen om social sikring helt eller delvist.

Som eksempel på en dansk institution kan nævnes Udbetaling Danmark, som administrerer en del af den danske lovgivning om familieydelser. I Danmark er kommunerne ligeledes institutioner i grundforordningens forstand.

Navne og adresser på samtlige institutioner i medlemslandene findes på EU- Kommissionens hjemmeside:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=da&catId=867>

under rubrikken: "Find et socialsikringskontor".

Den kompetente institution

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

q) »den kompetente institution«:

.....

ii) den institution, hvorfra den pågældende er eller ville være berettiget til at modtage ydelser, såfremt han eller et eller flere af hans familiemedlemmer var bosat i den medlemsstat, hvor denne institution er beliggende

13. Definitionen af "den kompetente institution" findes i grundforordningens artikel 1, bogstav q):

Efter denne bestemmelse er den institution, hvorfra en person er eller ville være berettiget til at modtage ydelser, såfremt han eller et eller flere af hans familiemedlemmer var bosat i det medlemsland, hvor institutionen ligger.

Efter definitionen er Udbetaling Danmark således kompetent institution, når det gælder udbetaling af børne- og ungedydelser og børnetilskud, uanset om den berettigede og/eller barnet har bopæl i udlandet.

For ydelser efter dagtilbudslovens kapitel 15 og 16 er kommunerne kompetente institutioner.

Den kompetente medlemsstat

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

s) »den kompetente medlemsstat«: den medlemsstat, hvor den kompetente institution er beliggende

14. Ifølge den strikte definition i grundforordningens artikel 1, er den kompetente medlemsstat blot det medlemsland, hvor den kompetente institution findes, jf. herom pkt. 13.

Udtrykket anvendes dog ofte også som ensbetydende med »det land hvis lovgivning personen er omfattet af«, lovvalget, se kapitel II.

Bopælsstedets institution

Grundforordningen

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved udtrykket:

.....

r) »bopælsstedets institution«: den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende er bosat, i henhold til den lovgivning, som gælder for den nævnte institution, eller, såfremt en sådan institution ikke findes, den af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat udpegede institution

15. »Bopælsstedets institution» er den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende er bosat.

Bopælsstedets er ikke en institution, som den person, en sag vedrører, er tilsluttet el. lign. Der er blot tale om den institution, der efter lovgivningen har en kompetence inden for et konkret lovområde som fx familiedydelser.

Udbetaling Danmark hhv. kommunen er bopælsstedets institution for en person, der er tilsluttet en udenlandsk institution for familiedydelser, og som bor i Danmark.

For familiedydelser har bopælsstedets institution kun betydning, når der skal udbetales forskud på familiedydelser, fordi der er uenighed mellem to lande om, hvem der skal betale ydelser.

I sådanne tilfælde er det Udbetaling Danmark/kommunen, der skal udbetale forskud, når barnet bor i Danmark

Ophævelse af bopælsbestemmelser – eksport af ydelser

Grundforordningen

Artikel 7

Ophævelse af bopælsbestemmelser

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, må kontant-ydelser, som en person har krav på efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater eller efter denne forordning, ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges med den begrundelse, at den pågældende eller dennes familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende.

16. Bestemmelsen i artikel 7 i grundforordningen, der ophæver eventuelle krav om bopæl i medlemslande som forudsætning for ret til ydelser, er en generel bestemmelse. For familieydelser er den suppleret med en særbestemmelse. Se herom i pkt. 30.

Denne bestemmelse medfører, at danske familieydelser skal udbetales til personer, der er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, selv om den pågældende og/eller familien bor i et andet medlemsland.

Overenskomster og konventioner om social sikring

Grundforordningen

Artikel 8

Forholdet mellem denne forordning og andre koordine-ringsinstrumenter

1. Denne forordning træder i stedet for enhver overenskomst om social sikring inden for dens anvendelsesområde, der gælder mellem medlemsstaterne. Visse bestemmelser i overenskomster om social sikring, som medlemsstaterne har indgået inden datoen for denne forordnings anvendelse gælder dog fortsat, hvis de er gunstigere for modtagerne eller er en følge af specifikke historiske omstændigheder og har en tidsbe-grænset virkning. Disse bestemmelser skal for at bevare deres gyldighed anføres i bilag II. Hvis nogle af bestemmelserne af objektive grunde ikke kan udvides til at omfatte samtlige de personer, som denne forordning finder anvendelse på, skal dette anføres.

2. To eller flere medlemsstater kan, såfremt der måtte være behov herfor, indgå overenskomster med hinanden på grund-lag af denne forordnings principper og i overensstemmelse med dens grundtanke.

Gennemførelsesforordningen

Artikel 8

Administrative aftaler mellem to eller flere medlemsstater

1. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningen træder i stedet for de bestemmelser, der er fastsat i aftaler om anvendelse af de overenskomster, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i grundforordningen, bortset fra de bestemmelser, der vedrører aftaler om overenskomster, der er anført i bilag II til grundforordningen, og forudsat at bestemmelserne i de pågældende aftaler er anført i bilag 1 til gennemførelsesforordningen.

2. Medlemsstater kan om nødvendigt indbyrdes indgå aftaler om anvendelse af de overenskomster, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i grundforordningen, forudsat at aftalerne ikke forringer de berørte personers rettigheder og forpligtelser og er anført i bilag 1 til gennemførelsesforordningen.

17. Grundforordningen erstatter ifølge artikel 8 alle overenskomster om social sikring, der gælder mellem medlemslandene, inden for dens anvendelsesområde, med mindre bestemmelserne er nævnt i bilag II grundforordningen.

Tilsvarende træder bestemmelserne i gennemførelsesforordningen i stedet for bestemmelser fastsat i administrative aftaler om anvendelse af de overenskomster, der er indgået mellem medlemslandene, med mindre andet er anført i bilag 1 til gennemførelsesforordningen.

Forudsætningen for, at grundforordningen erstatter tidligere aftaler om social sikring, er, at der er tale om et område, hvor forordningen gælder.

Da forordningen ikke gælder for forskudsvis udbetaling af børnebidrag, har den ikke erstattet de bestemmelser om bidragsforskud, der findes i artikel 11 i nordisk konvention om social bistand og sociale tjenester. Denne bestemmelse gælder derfor fortsat, selv om den ikke er udtrykkelig nævnt i grundforordningens bilag II.

Dette er i overensstemmelse med det princip, der fremgår af de generelle bemærkninger, der findes i indledningen til bilag II: ”de bestemmelser i bilaterale overenskomster, der ikke falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og som forbliver i kraft mellem medlemsstaterne, ikke er medtaget i dette bilag”.

Kapitel II

Hvilket lands lovgivning skal anvendes

Betydningen af lovvalget

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

1. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

18. I en sag om danske familieydelser efter EF-reglerne skal det først afgøres, om det er dansk lovgivning, der skal anvendes for den person, som sagen vedrører. Der må tages stilling hertil, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for ret til ydelser efter dansk lovgivning evt. suppleret med EF-reglerne om familieydelser, er opfyldt.

I grundforordningens afsnit II er fastsat en række regler for afgørelse af, hvilket lands lovgivning, der skal anvendes, også kaldet lovvalg. Disse regler skal anvendes for alle både erhvervsaktive og ikke erhvervsaktive herunder studerende.

For pensionister gælder dog særlige regler for familieydelser, se pkt. 31. Om særregler om ydelser til efterladte børn, se pkt. 38 og 42.

Reglerne anvendes til at afgøre, efter hvilket medlemslands lovgivning en persons rettigheder skal bedømmes.

Det er en forudsætning for anvendelse af lovvalgsreglerne, at den pågældende person hører under grundforordningens personsreds, se pkt. 3.

Ét lands lovgivning

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

1. Personer, som er omfattet af denne forordning, er alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat.
.....

19. Det er en regel, at en person kun kan være omfattet af ét medlemslands lovgivning ad gangen. Der kan ikke samtidig anvendes ét medlemslands lovgivning for visse sikringsgrene/ydelsestyper og et andet medlemslands lovgivning for andre, fx kan der ikke anvendes ét lands lovgivning for familieydelser og et andet for arbejdsløshedsforsikring.

Personer, der efter reglerne i forordning nr. 1408/71 er omfattet af lovgivningen i to lande, har ret (men ikke pligt) til at forblive omfattet af begge landes lovgivning i indtil ti år fra grundforordningens anvendelsesdato, dvs. indtil 1. maj 2020, med mindre der sker ændringer i forholdene. Der vil derfor i denne overgangsperiode kunne forekomme situationer, hvor en person er omfattet af to landes lovgivning.

Selv om en person kun kan være omfattet af ét medlemslands lovgivning, vil det fortsat være muligt at give bopælsbaserede ydelser i bopælslandet også til personer, der på grund af arbejde er omfattet af lovgivningen i et andet medlemsland end bopælslandet. Dette følger af domspraksis vedrørende en tilsvarende bestemmelse i tidligere gældende forordning⁷⁾.

Fx kan der gives danske familieydelser til en person, der bor her i landet, og som opfylder dansk lovgivnings betingelser for familieydelserne, selv om den pågældende i kraft af sit arbejde er omfattet af svensk lovgivning. Hvis der samtidig er ret til svenske ydelser, er der regler i grundforordningen, der sikrer mod udbetaling af dobbeltydelser.

Det afhænger af reglerne i national lovgivning, om der kan være ret til ydelser for personer, der er omfattet af et andet medlemslands lovgivning. Der er således ikke en ubetinget ret til bopælsbaserede ydelser i bopælslandet for personer, der er omfattet af et andet medlemslands lovgivning.

Lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i ét land

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

3. Med forbehold af artikel 12-16:

a) er en person, der udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en medlemsstat, omfattet af denne medlemsstats lovgivning

20. En person, der har lønnet eller selvstændig beskæftigelse i ét medlemsland, er omfattet af beskæftigelseslandets lovgivning. Det er hovedreglen for erhvervsaktive personer, at de er omfattet af lovgivningen i det land, hvor beskæftigelsen udføres, dvs., det sted hvor personen konkret udfører arbejdet⁸⁾. Dette gælder uanset andre forhold som fx

- hvor arbejdsgiveren eller den selvstændige virksomhed har hjemsted
- hvor den beskæftigede bor inden for EØS
- hvor der betales skat
- statsborgerskab, dog forudsat at pågældende er omfattet af personkredsen, se pkt. 3

Det afgørende er, hvor arbejdet rent konkret udføres.

Ved afgørelse af om en person er omfattet af dansk lovgivning, skal det derfor først og fremmest undersøges, om den pågældende udelukkende udfører sit arbejde i Danmark.

Se dog punkterne 22 – 25 om personer, der arbejder på skib, arbejdsløse mfl., værnepligtige og offentlig ansatte.

Se desuden pkt. 28 om, hvilken dansk myndighed, der har kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt dansk lovgivning skal anvendes.

Lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

2. Ved anvendelse af dette afsnit anses personer, som modtager en kontantydelse i kraft af eller som følge af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, for at udøve nævnte aktivitet. Dette gælder ikke i forbindelse med invalide-, alderdoms- eller efterladtepensioner, pensioner ved arbejdsulykker eller erhvervssygdomme eller kontante ydelser ved sygdom, der dækker tidsubegrænset behandling.

21. Ved anvendelse af reglerne om lovvalg anses personer, som modtager en kontantydelse i kraft af eller som følge af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, for at udøve en lønnet eller selvstændig aktivitet.

En person, der modtager sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge og andre sikringsydelser, der midlertidigt træder i stedet for arbejdsindtægt, herunder efterløn, fra Danmark, skal derfor stilles som om pågældende udfører arbejde i Danmark og er derfor omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Denne regel gælder ikke for personer, der modtager varige ydelser som fx pension og løbende arbejdsskadeerstatninger.

Arbejde på skib

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

4. Ved anvendelse af dette afsnit anses lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, der normalt udøves om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, for arbejde, der udøves i denne medlemsstat.

22. Lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, der normalt udøves om bord på et skib, der fører et EØS-lands flag, anses for arbejde, der udøves i flaglandet.

Arbejde på skibe, der fører dansk flag, anses derfor som arbejde i Danmark. Bestemmelsen gælder efter sin ordlyd, uanset hvilken form for arbejde, der er tale om. Der skelnes således ikke mellem, om det er tale om arbejde, der har at gøre med skibets drift, eller anden form for arbejde.

Personer, der udelukkende arbejder på skib med dansk flag er efter bestemmelsen omfattet af danske lovgivning. Dette gælder selv om skibet befinder sig i et tredjelands farvand⁹⁾.

Tjenestemænd og dermed ligestillede

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

3. Med forbehold af artikel 12-16:

.....

b) er tjenestemænd omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, i hvis forvaltning de er ansat

23. Tjenestemænd og dermed ligestillede er omfattet af lovgivningen i det medlemsland, i hvis forvaltning de er ansat. I relation til anvendelse af forordningen er den danske definition af en tjenestemand alle offentlig ansatte. Der er altså tale om et begreb, der går ud over definitionen i tjenestemandslvgivningen.

Personer, der arbejder for offentlig(e) danske arbejdsgiver(e), er omfattet af dansk lovgivning. Det gælder også, selv om arbejdet udføres i andet medlemsland end Danmark og uanset varigheden. Det er en forudsætning, at den pågældende udelukkende arbejder for offentlig(e) dansk(e) arbejdsgiver(e).

Hvis der desuden arbejdes for en anden arbejdsgiver, uanset om det er en dansk privat arbejdsgiver eller en udenlandsk, kan gælde særlige regler, se pkt. 27.

Arbejdsløse

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

3. Med forbehold af artikel 12-16:

.....

c) er en person, der i overensstemmelse med artikel 65 modtager arbejdsløshedsunderstøttelse efter lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, omfattet af lovgivningen i bopælsstaten

24. Personer, der modtager arbejdsløshedsydelse efter lovgivningen i bopælslandet, er omfattet af lovgivningen i dette land. Det gælder også for de arbejdsløse, der før de blev arbejdsløse, arbejdede i et andet land end bopælslandet, og derfor mens de arbejdede, var omfattet af arbejdslandets lovgivning, og ikke af bopælslandets lovgivning.

Værnepligtige

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

3. Med forbehold af artikel 12-16:

.....

d) er en person, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, omfattet af dens medlemsstats lovgivning

25. Personer, der aftjener værnepligt (militær eller civil), er omfattet af lovgivningen i det medlemsland, som værnepligten aftjenes for.

Ikke-erhvervsaktive

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

3. Med forbehold af artikel 12-16:

.....

e) er alle andre personer, som ikke falder ind under litra a)-d), omfattet af lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, dog uden at tilsidesætte bestemmelser i denne forordning, som sikrer de pågældende ret til ydelser efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater.

26. Personer, som ikke falder ind under en af kategorierne som lønnet beskæftigelse, selvstændig virksomhed, arbejdsløse eller værnepligtige, det vil typisk sige personer, som ikke er erhvervsaktive, er omfattet af lovgivningen i bopælslandet.

Denne bestemmelse gælder fx for studerende, som ikke har arbejde sideløbende med studierne.

Den gælder i princippet også for pensionister, men da der i forordningens bestemmelser om familieydelser er særlige regler om pensionisters rettigheder, kan der være ret til familieydelser fra andre lande end pensionistens bopælsland.

Eksempel:

En pensionist, der bor i Finland, modtager pension fra Danmark. Den pågældende har ret til familieydelser efter dansk lovgivning i henhold til grundforordningens regler, se pkt. 31, uanset at pågældende efter lovvalgsreglerne er omfattet af finsk lovgivning. Hvis der samtidig er ret til finske ydelser på grund af bopælen skal prioriteringsreglerne anvendes, se pkt. 33.

Særregler

Grundforordningen

Artikel 11

Almindelige regler

4.

En person, som har lønnet beskæftigelse om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for denne beskæftigelse aflønnes af en virksomhed eller en person, der har sit hjemsted eller sin bopæl i en anden medlemsstat, er dog omfattet af lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, såfremt han er bosat i den pågældende stat. Den virksomhed eller person, der udbetaler lønnen, anses som arbejdsgiver ved anvendelsen af nævnte lovgivning.

Artikel 12

Særlige regler

1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed i denne medlemsstat, og som af denne arbejdsgiver udsendes til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for hans regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke udsendes for at afløse en anden udsendt person.

2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 24 måneder.

Artikel 13

Udøvelse af beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område

1. En person, der normalt har lønnet beskæftigelse i to eller flere medlemsstater, er omfattet af:

a) lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, såfremt den pågældende udøver en væsentlig del af sin virksomhed i denne medlemsstat, eller

b) såfremt den pågældende ikke udøver en væsentlig del af sin virksomhed i bopælsmedlemsstaten:

i) lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomheden eller arbejdsgiveren har sit hjemsted eller sit forretningssted, hvis den pågældende er beskæftiget af én virksomhed eller arbejdsgiver, eller

ii) lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomhedens eller arbejdsgiverens hjemsted eller forretningssted er beliggende uden for bopælsmedlemsstaten, hvis den pågældende er beskæftiget af to eller flere virksomheder eller arbejdsgivere og mindst en af disse virksomheder har sit hjemsted eller forretningssted i én enkelt medlemsstat uden for bopælsmedlemsstaten, eller

iii) lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, hvis den pågældende er beskæftiget af to eller flere virksomheder eller arbejdsgivere, som har deres hjemsted eller forretningssted i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten.

2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i to eller flere medlemsstater, er omfattet af:

a) lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, såfremt han udøver en væsentlig del af sin virksomhed i denne medlemsstat;

eller

b) lovgivningen i den medlemsstat, hvor interessecentret for hans virksomhed befinder sig, såfremt han ikke er bosat i en af de medlemsstater, hvor han udøver en væsentlig del af sin virksomhed.

3. En person, der normalt udøver lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i forskellige medlemsstater, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor han udøver lønnet beskæftigelse, eller, såfremt han udøver en sådan beskæftigelse i to eller

flere medlemsstater, af den lovgivning, der udpeges i overensstemmelse med stk. 1.

4. En person, som er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, og som udøver lønnet beskæftigelse og/eller selvstændig virksomhed i en eller flere medlemsstater, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, som den forvaltning, han er ansat i, er omfattet af.

5. De i stk. 1-4 omhandlede personer behandles ved anvendelse af den lovgivning, der udpeges i overensstemmelse med

disse bestemmelser, som om de udøvede hele deres lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed og erhvervede alle deres indtægter i den pågældende medlemsstat.

Artikel 15

Hjælpeansatte ved De Europæiske Fællesskaber

De Europæiske Fællesskabers hjælpeansatte kan vælge, om de vil være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er beskæftiget, af den medlemsstats lovgivning, hvoraf de senest har været omfattet, eller af lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, undtagen for så vidt angår bestemmelserne om familieydelse, hvis tilkendelse er reguleret i ansættelsesvilkårene for disse ansatte. Denne ret til at vælge, som kun kan udøves én gang, får virkning fra det tidspunkt hvor de pågældende tiltræder tjenesten.

Artikel 16

Undtagelser fra artikel 11-15

1. To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan efter aftale fastsætte undtagelser fra artikel 11-15 til fordel for visse personer eller visse personkategorier.

27. Der findes en lang række særlige regler for lovvalg i grundforordningens artikler 12 - 16. Disse gælder som undtagelse til de ovennævnte regler.

a) Udsendelse / udstationering

Personer, som midlertidigt udsendes fra en virksomhed i ét medlemsland til arbejde i et andet medlemsland, forbliver omfattet af lovgivningen i det medlemsland, de udsendes fra, forudsat at udsendelsesperioden ikke overstiger 24 måneder, og en række øvrige betingelser er opfyldt.

Midlertidigt arbejde i et andet medlemsland, end der hvor personen normal arbejder, er ikke udsendelse, hvis den pågældende arbejder for en virksomhed i dette land. I sådanne situationer gælder hovedreglen om arbejdslandets lovgivning, se pkt. 20, også for helt kortvarige arbejdsforhold.

b) Arbejde i to eller flere lande

Personer, der normalt arbejder i to eller flere medlemslande, er omfattet af lovgivningen i bopælslandet, forudsat at en væsentlig del af beskæftigelsen udøves der. Hvis det ikke er tilfældet, er de omfattet af lovgivningen i det medlemsland, hvor virksomheden eller arbejdsgiveren har hjemsted. Bestemmelsen gælder også for personer, der arbejder ved international transport, fx eksportchauffører, samt – i en overgangsperiode - piloter og kabinepersonale, der arbejder på internationale flyruter, hvor Schweiz er et af arbejdslandene.

Piloter og kabinepersonale, som udelukkende arbejder indenfor EØS, er omfattet af lovgivningen i det land, hvor deres hjemmebase er beliggende.

Personer, der samtidig har lønnet beskæftigelse i ét medlemsland og selvstændig virksomhed i et andet, er omfattet af lovgivningen i det medlemsland, hvor de har lønnet beskæftigelse.

c) Kontraktansatte ved EU

Visse kontraktansatte ved EU-institutioner kan vælge at være omfattet af lovgivningen i enten

- det medlemsland, hvor de arbejder,
- det medlemsland, hvis lovgivning de senest har været omfattet af, eller
- det medlemsland, hvor de er statsborgere.

d) Særlig ansættelsesforhold på skib

Personer, som har lønnet beskæftigelse på et skib, der fører et medlemslands flag, og som for denne beskæftigelse aflønnes af en virksomhed eller en person, der har sit hjemsted eller sin bopæl i et andet medlemsland, er omfattet af lovgivningen i dette sidstnævnte medlemsland, hvis de er bosat i dette land.

e) Aftaler

Der er mulighed for, at to eller flere medlemslande kan indgå aftaler om at fravige de fastsatte regler om, hvilket lands lovgivning om social sikring der skal anvendes. Det er en betingelse, at aftalen er til fordel for den eller de personer, som aftalen indgås for.

Muligheden for at indgå aftaler bruges først og fremmest i udsendelsessituationer, hvor de almindelige betingelser, se ovenfor under a), ikke er opfyldt.

Kompetence til at træffe afgørelser om lovvalg

28. Afgørelse af, om dansk lovgivning skal anvendes, træffes, med mindre andet er bestemt, af den danske myndighed, der i øvrigt træffer afgørelse om ret til ydelser.

Det betyder, at kommunen/Udbetaling Danmark træffer afgørelsen, når det drejer sig om at afgøre, om der er ret til familieydelser. Kommunens afgørelser om lovvalg i forbindelse med familieydelser kan indbringes for Det Sociale Nævn/Ankestyrelsen fra 1. juli 2013. Udbetaling Danmarks afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen.

- særlige tilfælde, dvs. ved:
- udsendelse/udstationering
- arbejde i to eller flere medlemslande
- EU-kontraktansættelse
- særreglen om arbejde på skib

træffes afgørelsen af Pensionsstyrelsen, International Social Sikring¹⁰⁾, om nødvendigt i samarbejde med udenlandske myndigheder.

Afgørelser om indgåelse af aftaler, se pkt. 27, træffes af Pensionsstyrelsen, International Social Sikring/Social- og Integrationsministeriet.

Udsendte/udstationerede (privatansatte), EU-kontraktansatte, ansatte om bord på skib, der fører andet medlemslands flag, som søger danske ydelser, skal have en afgørelse fra Pensionsstyrelsen, International Social Sikring¹⁰⁾ om lovvalget. Hvis der ikke foreligger en sådan afgørelse, skal den pågældende

henvises til Pensionsstyrelsen, International Social Sikring¹⁰⁾□□ for at få en afgørelse, inden der kan tages stilling til, om der er ret til ydelser.

Personer, der arbejder i to eller flere medlemslande, skal henvises til myndighederne i bopælslandet, for at få en afgørelse. Når Danmark er bopælsland, skal der henvises til Pensionsstyrelsen, International Social Sikring□¹⁰⁾.

Pensionsstyrelsen, International Social Sikring¹⁰⁾□ afgørelser om lovvalg efter disse regler kan indbringes for Ankestyrelsen.

Pensionsstyrelsen, International Social Sikrings, afgørelser om indgåelse af aftaler med andre medlemslande kan indbringes for Social- og Integrationsministeriet. Denne klageadgang gælder også efter 1. juni 2013

Social- og Integrationsministeriets afgørelser om indgåelse af aftaler med andre medlemslande kan ikke indbringes for anden myndighed.

Kapitel III

Særlige regler om familieydelser

Lønnet beskæftigelse/selvstændig virksomhed

29. Reglerne i grundforordningens afsnit II regulerer, hvornår dansk lovgivning skal anvendes for personer på grund af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, se kapitel II.

Når dansk lovgivning skal anvendes, er Danmark den kompetente medlemsstat. Familieydelser skal derfor tildeles for familiemedlemmer af den person, der er omfattet af dansk lovgivning, som om de pågældende familiemedlemmer boede i Danmark.

Det afgøres efter dansk lovgivning, hvem der anses som familiemedlemmer, se herom pkt. 9.

Der kan samtidig være ret til familieydelser fra andre medlemslande, som kan være kompetente i kraft af bopæl, arbejde (af den anden forælder eller anden berettiget person), pension og lignende. Om prioritering af ydelser i denne situation, se pkt. 32 – 37.

Bopæl i andet medlemsland

Grundforordningen

Artikel 67 – 1. led

Familiemedlemmer som har bopæl i en anden medlemsstat

En person har ret til familieydelser i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning også for de familiemedlemmer, der har bopæl i en anden medlemsstat, som om de havde bopæl i førstnævnte

medlemsstat.

30. Det er et overordnet princip i grundforordningen, at ydelser skal kunne udbetales, uanset i hvilket land den berettigede har bopæl inden for EØS.

Dette princip er udmøntet i artikel 7 i grundforordningen, der fastslår, at kontantydelse, som en person har krav på efter lovgivningen i et eller flere medlemslande eller efter reglerne i grundforordningen, ikke kan nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges med den begrundelse, at modtageren eller dennes familiemedlemmer er bosat i et andet medlemsland end det, hvor ydelsen skal udbetales fra.

I grundforordningens artikel 67 er en særbestemmelse om familieydelse til familiemedlemmer, der bor i et andet medlemsland, end den hvis lovgivning skal anvendes efter bestemmelserne i afsnit II. I denne situation skal familiemedlemmerne behandles, som om de boede i den kompetente medlemsstat.

Artikel 67 omhandler kun familiemedlemmer, der bor i andet EØS-land. For så vidt angår den pågældende person selv, der bor i et andet medlemsland, gælder bestemmelsen om ophævelse af bopælsbetingelser i artikel 7, se pkt. 16, og ligestilling af begivenheder og forhold i artikel 5, se pkt. 7.

Eksempel:

En person, der bor i Tyskland, arbejder (udelukkende) i Danmark og er dermed omfattet af dansk lovgivning. Hun har to børn på 13 og 15 år, der begge bor i Tyskland. Når det skal afgøres, om der er ret til danske familieydelse, skal børnene behandles, som om de boede i Danmark.

Eksempel:

En person, der bor i Finland, arbejder i Norge og Sverige for en dansk virksomhed. Den pågældende er omfattet af dansk lovgivning, arbejdsgiverens hjemstedsland, da pågældende arbejder i to lande men ikke i bopælslandet. Der skal udbetales danske familieydelse til de børn, der bor med den pågældende i Finland.

Pensionister

Grundforordningen

Artikel 67 – 2. led

En pensionist har dog ret til familieydelse i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der er kompetent med hensyn til pensionen.medlemsstat.

Artikel 69

Supplerende bestemmelser

.....

2. Ydelse, der udbetales i form af pension eller rente eller tillæg

til pension eller rente, tilkendes og beregnes efter kapitel 5.

31. Pensionister har ret til familieydelse fra det land, der udbetaler pensionen. Det gælder også selv om pensionisten og/eller familiemedlemmerne bor i et andet medlemsland.

Reglerne om familieydelse til pensionister gælder for samtlige typer familieydelse, der er omfattet af grundforordningen, se pkt. 10. Det vil sige at det ikke kun er danske ydelser som særligt børnetilskud til pensionister, der er omfattet men også andre familieydelse som børne- og ungeydelse og eventuelle andre typer børnetilskud mv., hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Eksempel:

En folkepensionist, der udelukkende modtager pension fra Danmark, bor i Sverige med sine to børn. Den pågældende er reelt enlig. Der er ret til børne- og ungeydelse, ordinært, ekstra og eventuelt særligt børnetilskud fra Danmark.

Hvis pensionisten modtager pension fra mere end ét medlemsland, er der ret til ydelser fra samtlige pensionslande, om prioritering af ydelser i disse situationer, se pkt. 36.

Der kan også være tilfælde, hvor der er ret til ydelser i kraft af bopæl, arbejde og lignende fra andre medlemslande. Om prioritering af ydelser i denne situation, se pkt. 33.

Det er kun familieydelse der er omfattet af bestemmelsen. I nogle andre lande udbetales i visse tilfælde børnetillæg til pension som en del af pensionsydelsen eller evt. en selvstændig ydelse efter pensionslovgivningen. Sådanne ydelser skal tildeles efter pensionsreglerne i grundforordningen og har ingen indflydelse på retten til familieydelse.

Prioriteringsregler

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

1. Hvis der inden for samme periode og for de samme familiemedlemmer skal udbetales ydelser i henhold til mere end én medlemsstats lovgivning, gælder følgende prioriteringsregler:

32. Retten til familieydelse efter grundforordningen kan baseres på tre forskellige forhold: arbejde, pension og bopæl.

Ret i kraft af arbejde betyder, ret til familieydelse fra et medlemsland, fordi den pågældende er omfattet af dette lands lovgivning på grund af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed.

Ved anvendelsen af artikel 68 i grundforordningen forstås ved "ret til ydelser i kraft af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed" familieydelse, som udbetales i kraft af den lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, også i perioder, hvor den lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed er midlertidigt afbrudt:

- på grund af sygdom, svangerskab og fødsel, arbejdsulykke, erhvervssygdom eller arbejdsløshed, så længe der udbetales løn eller ydelser, eksklusive pensioner, i anledning heraf, eller
- under betalt ferie, orlov, strejke eller lockout, eller
- under orlov uden løn med henblik på børnepasning, så længe denne orlov i henhold til den relevante lovgivning ligestilles med en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed.

Dette fremgår af afgørelse nr. F1 fra Den Administrative Kommission, se pkt. 55.

Afgørelsen findes på EU-kommissionens hjemmeside:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=da&catId=868>

Retten til familieydelse fra et medlemsland på grund af pension betyder ret til familieydelse fra et medlemsland, fordi den pågældende modtager pension fra dette medlemsland, se pkt. 31.

Ret til familieydelse fra et medlemsland på grund af bopæl betyder ret til familieydelse fra et medlemsland, fordi den pågældende har bopæl i et land, som giver ret til familieydelse udelukkende på grund af bopæl.

Eksempel:

En familie med tre børn under 18 år bor i Sverige. Faderen arbejder i Danmark, moderen arbejder ikke. Faderen har ret til familieydelse fra Danmark på grund af arbejde, moderen har ret til familieydelse fra Sverige på grund af bopæl.

Eksempel:

En person bor i Danmark med sine to børn. Pågældende får pension fra Tyskland. Der er ret til familieydelse fra Tyskland i kraft af pensionen og fra Danmark i kraft af bopæl.

Hvis der samtidig er ret til familieydelse til samme familiemedlem fra to eller flere medlemslande, skal der ikke udbetales fulde ydelser fra samtlige lande. Der er derfor i grundforordningen og gennemførelsesforordningen fastsat regler, der regulerer udbetalingen, de såkaldte prioriteringsregler.

Familieydelse på forskelligt grundlag

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

1.

a) Såfremt mere end én medlemsstat skal udbetale familieydelse på forskellig grundlag, gælder følgende prioriteringsorden:

først ret til ydelse i kraft af lønnet beskæftigelse eller selvstændig

virksomhed, derefter ret til ydelse i kraft af modtagelse af en pension eller en rente og endelig ret til ydelse i kraft af bopælen.

33. Hvis retten til familieydelse fra to eller flere medlemslande baserer sig på forskellige forhold, er der i grundforordningen fastsat en rangordning for prioriteringen af ydelserne.

Retten til ydelse på grund af arbejde har således forrang for ydelse på grund af pension og bopæl, og ydelse på grund af pension har forrang for ydelse på grund af bopæl.

Se om betydningen af at en ydelse har forrang og om udbetaling af ydelser fra de øvrige lande i pkt. 39 – 41.

Eksempel:

En familie med tre børn under 18 år bor i Sverige. Faderen arbejder i Danmark, moderen arbejder ikke. Faderen har ret til familieydelser fra Danmark på grund af arbejde, moderen har ret til familieydelser fra Sverige på grund af bopæl. Retten til ydelser fra Danmark på grund af arbejde har forrang for ydelser fra Sverige på grund af bopæl.

Eksempel:

En person bor i Danmark med sine to børn. Pågældende får pension fra Tyskland. Der er ret til familieydelser fra Tyskland i kraft af pensionen og fra Danmark i kraft af bopæl. Retten til ydelser fra Tyskland har forrang for retten til ydelser fra Danmark på grund af bopæl.

Eksempel:

Familien bor i Tyskland. Mor arbejder ikke. Far arbejder i Tyskland 1 dag om ugen og i Danmark fire dage om ugen. Far er omfattet af dansk lovgivning. Der er ret til familieydelser fra Danmark i kraft af arbejde. Fra Tyskland er der udelukkende ret til familieydelser i kraft af bopæl.

Eksempel:

En familie med ét barn bor i Danmark. Faderen arbejder i Tyskland, moderen modtager pension fra Sverige. Der er ret til familieydelser fra Tyskland i kraft af arbejde, ret til familieydelser fra Sverige i kraft af pensionen og ret til familieydelser fra Danmark i kraft af bopælen. Familieydelserne fra Tyskland har forrang (første prioritet) for ydelserne fra Sverige og Danmark, ydelserne fra Sverige (anden prioritet) har forrang for ydelserne fra Danmark (tredje prioritet).

For så vidt angår familieydelser til efterladte børn (børn der har mistet en af forældrene eller begge forældrene) er der ikke specifikke prioriteringsregler. Prioritering af familieydelser til denne gruppe afgøres efter den status, som den berettigede person har, dvs. arbejde, pension eller bopæl, for den efterlevende forælder eller anden berettiget person. Om særlige børnetilskud til disse børn se pkt. 42.

Eksempel:

En person, der udelukkende har været omfattet af dansk lovgivning afgår ved døden. Han efterlader ægtefællen og deres to børn. Ægtefællen bor og arbejder i Sverige. Familieydelser udbetales fra Sverige, der er arbejdsland for den efterlevende forælder.

Familieydelser på samme grundlag – beskæftigelse

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

1.

a)

b) Såfremt mere end én medlemsstat skal udbetale familieydelse på samme grundlag, fastlægges prioritetsordenen på grundlag af følgende subsidiære kriterier:

i) hvis der er tale om ret til ydelser i kraft af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed: børnenes bopæl, når der dér udøves en sådan beskæftigelse, og subsidiært i givet fald det højeste af de ydelsesbeløb, der følger af de pågældende lovgivninger. I sidstnævnte tilfælde fordeles udgifterne til betaling af ydelserne efter kriterierne i gennemførelsesforordningen.

34. Retten til familieydelse til samme familiemedlem kan baseres på samme grundlag, og prioritering kan derfor ikke foretages efter en rangordning af grundlaget for retten til ydelsen.

Når retten til ydelser fra to medlemslande er baseret på arbejde (lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed) i begge medlemslande, har ydelser fra børnenes bopælsland forrang. Denne prioritering forudsætter, at der er ret til ydelser fra bopælslandet i kraft af arbejde.

Eksempel:

En familie med to børn bor i Tyskland. Moderen arbejder i Tyskland, faderen arbejder i Danmark. Der er ret til ydelser fra både Danmark og Tyskland på grund af arbejde. Ydelser fra børnenes bopælsland Tyskland har forrang for ydelser fra Danmark.

Hvis der er ret til ydelser fra to medlemslande i kraft af arbejde, men ikke fra børnenes bopælsland, skal ydelserne udelukkende udbetales fra det medlemsland, der har den højeste ydelse.

Eksempel:

En familie med et barn bor i medlemsland A, faderen arbejder i medlemsland B, moderen arbejder i medlemsland C. Der er ret til familieydelse fra både medlemsland B og C i kraft af arbejde. Beløbet for familieydelse er 500 kr. pr. måned i medlemsland B og 750 kr. pr. måned i medlemsland C. Ydelser skal derfor udelukkende udbetales til familien fra medlemsland C.

Når der er ret til familieydelse fra to medlemslande i kraft af arbejde, men ikke fra børnenes bopælsland, kan der forekomme situationer, hvor der ud over retten fra to arbejdslande også er ret fra børnenes bopælsland alene i kraft af bopælen der. I sådanne situationer anvendes de prioriteringsregler, der gælder for ret til ydelser fra to eller flere medlemslande på forskelligt grundlag, se pkt. 33.

Refusion mellem institutionerne

Gennemførelsesforordningen

Artikel 58

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret til flere ydelser

Ved anvendelsen af artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i) og ii), i grundforordningen beregner hver af de pågældende medlems-

stater ydelseernes størrelse ved at medregne de børn, der ikke er bosat på dens område, såfremt der ikke på grundlag af børnenes bopæl kan fastlægges en prioritetsorden. Hvis artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), anvendes, udbetaler den kompetente institution i den medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning det højeste ydelsesbeløb er fastsat, det fulde ydelsesbeløb og får af den anden medlemsstats kompetente institution refunderet halvdelen af dette beløb, idet det refunderede beløb dog ikke kan overstige det beløb, der er fastsat i sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

35. Der er i gennemførelsesforordningen fastsat regler om refusion mellem institutionerne i disse situationer. Reglerne om refusion gælder kun i den særlige situation, hvor der er samtidig ret til familieydelse fra to arbejdslande, som ikke er barnets bopælsland. Der er tale om en bestemmelse, der regulerer forholdet mellem institutionerne, og den er uden betydning for modtagerens ret til ydelser.

Den institution, der udbetaler det højeste beløb, og som derfor skal udbetale det fulde beløb til modtageren, får halvdelen af dette beløb refunderet fra den institution, der udbetaler det lavere beløb.

Eksempel:

En familie med et barn bor i medlemsland A, faderen arbejder i medlemsland B, moderen arbejder i medlemsland C. Der er ret til familieydelse fra både medlemsland B og C i kraft af arbejde. Beløbet for familieydelse er 500 kr. pr. måned i medlemsland B og 750 kr. pr. måned i medlemsland C. Ydelser skal derfor udelukkende udbetales til familien fra medlemsland C med 750 kr. Medlemsland B skal refundere halvdelen af dette beløb, dvs. 375 kr.

Den institution, der skal betale refusion, er dog ikke forpligtet til at refundere mere end det højeste beløb, der vil kunne udbetales som familieydelse efter dens egen lovgivning.

Eksempel:

En familie med et barn bor i medlemsland X, faderen arbejder i medlemsland Y, moderen arbejder i medlemsland Z. Der er ret til familieydelse fra både medlemsland Y og Z i kraft af arbejde. Beløbet for familieydelse er 400 kr. pr. måned i medlemsland Y og 1.000 kr. pr. måned i medlemsland Z. Ydelser skal derfor udelukkende udbetales til familien fra medlemsland Z med 1.000 kr. Institutionen i medlemsland Y skal refundere halvdelen af dette beløb, dvs. 500 kr. Den er imidlertid ikke forpligtet til at refundere mere end det højeste familieydelsesbeløb, dvs. den refunderer 400 kr.

Familieydelse på samme grundlag - pension

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

1.

a)

b) Såfremt mere end én medlemsstat skal udbetale familieydelse på samme grundlag, fastlægges prioritetsordenen på grundlag af følgende subsidiære kriterier:

ii) hvis der er tale om ret til ydelser i kraft af modtagelse af en pension eller en rente: børnenes bopæl, når der udbetales en pension i henhold til denne lovgivning, og subsidiært i givet fald den længste af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i henhold til de pågældende lovgivninger

36. Der kan være ret til ydelser i kraft af pension fra to eller flere medlemslande. Det kan være enten fordi begge forældre (eller andre berettigede) modtager pension fra hver sit land, fordi den berettigede modtager pension fra to eller flere medlemslande, eller en kombination af de to forhold.

Eksempel:

En familie bor i Danmark. Moderen modtager pension fra Sverige. Faderen modtager pension fra Danmark. Der er ret til familieydelse fra både Danmark og Sverige i kraft af pension.

Eksempel:

En mor bor i Norge med sine børn. Hun modtager pension fra Norge og Danmark. Der er ret til familieydelse i kraft af pension fra både Norge og Danmark.

Familieydelse fra børnenes bopælsland har forrang, når der er ret til ydelser fra mere end et medlemsland i kraft af pension. Det er dog en forudsætning, at der modtages pension fra bopælslandet.

Eksempel:

En familie bor i Danmark. Moderen modtager pension fra Sverige. Faderen modtager pension fra Danmark. Der er ret til familieydelse fra både Danmark og Sverige i kraft af pension. Familieydelse fra bopælslandet Danmark har forrang.

Eksempel:

En mor bor i Norge med sine børn. Hun modtager pension fra Norge og Danmark. Der er ret til pension i kraft af pension fra både Norge og Danmark. Familieydelse fra Norge, der er bopælsland, har forrang.

Forrang for familieydelse fra bopælslandet til pensionister, når der er ret fra mere end et medlemsland, forudsætter, at der betales pension fra bopælslandet. Hvis der ikke modtages pension fra bopælslandet men fra to eller flere andre medlemslande, gælder andre prioriteringsregler.

Ydelser fra det land, hvor den længste pensionsoptjeningsperiode er tilbagelagt.

Eksempel:

En pensionist bor i Sverige. Hun modtager pension fra Danmark og Norge. Pensionen fra Danmark udbetales på grundlag af 10 års bopælsperiode og pensionen fra Norge udbetales på grundlag af 7 års forsikringsperiode. Der er ret til familieydelse fra både Danmark og Norge i kraft af pension. Da der er tilbagelagt længst bopæls-/forsikringsperiode i Danmark, har familieydelse fra Danmark forrang.

Det er en forudsætning at der udbetales pension fra det land, hvor den længste optjeningsperiode er tilbagelagt.

Eksempel:

En pensionist bor i Danmark. Hun modtager pension fra Norge og Island. Pensionen fra Norge udbetales på grundlag af 10 års bopælstid og pensionen fra Island udbetales på grundlag af 7 års forsikringstid. Hun har desuden en pensionsoptjeningstid i Danmark på 12 år, men der er givet afslag på pension fra Danmark. Der er ret til familieydelse fra både Island og Norge i kraft af pension og fra Danmark i kraft af bopælen. Der er tilbagelagt længst bopæls-/forsikringstid i Danmark, men da der ikke udbetales pension herfra, har danske ydelser ikke forrang. I stedet har ydelser fra Norge forrang på grund af den længste optjeningstid i de lande, der udbetaler pension.

Oplysning om længden af forsikrings- og bopælsperioder indhentes normalt til brug i pensionssagen og vil derfor som regel fremgå af denne.

Hvis der samtidig med ret til familieydelse i kraft af pension fra mere end et medlemsland også er ret til familieydelse fra et medlemsland i kraft af enten beskæftigelse eller bopæl, finder prioriteringsreglerne ved samtidig ret på forskelligt grundlag anvendelse i forhold til denne ret, se pkt. 33.

Familieydelse på samme grundlag - bopæl

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

1.

a)

b) Såfremt mere end én medlemsstat skal udbetale familieydelse på samme grundlag, fastlægges prioritetsordenen på grundlag af følgende subsidiære kriterier:

iii) hvis der er tale om ret til ydelser i kraft af bopælen:
børnenes

bopæl.

37. Hvis retten til familieydelse fra mere end et medlemsland udelukkende er baseret på bopæl, har ydelser fra børnenes bopælsland forrang.

Eksempel:

Far bor i Polen, han studerende. Mor, der også er studerende, bor i Danmark med børnene. Der er ret til familieydelse fra Polen i kraft af bopæl og ret til ydelser fra Danmark i kraft af bopæl. Ydelser fra børnenes bopælsland Danmark har forrang.

Børn der har mistet en af eller begge forældrene

Grundforordningen

Artikel 69

Supplerende bestemmelser

.....

2. Ydelser, der udbetales i form af pension eller rente eller tillæg

til pension eller rente, tilkendes og beregnes efter kapitel 5.

38. Familieydelse til efterladte børn udbetales fra det land, hvor den efterlevende forælder (eller anden berettiget person) arbejder, får pension eller har bopæl efter prioriteringsreglerne beskrevet i pkt. 32 – 37.

Særlige familieydelse til efterladte børn, som fx det danske særlige børnetilskud, udbetales ligeledes fra det land, hvis ydelse har prioritet eller hvis dette land ikke udbetaler sådanne ydelser, efter særlige regler, se pkt. 42.

Pension til efterladte børn udbetales efter pensionsreglerne i grundforordningen og har ingen indflydelse på retten til familieydelse eller på prioriteringen.

Forskelsbetinget supplement

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

.....

2. I tilfælde af samtidig ret til ydelser tilkendes familieydelse i overensstemmelse med den lovgivning, der er udpeget som prioriteret efter stk. 1. Rettigheder til familieydelse, der skal udbetales i henhold til en eller flere andre modstridende lovgivninger, suspenderes op til det beløb, der er fastsat i førstnævnte medlemsstats lovgivning, og et forskelsbetinget supplement udredes om fornødent for den del, der overstiger dette beløb. Et sådant forskelsbetinget supplement skal dog ikke nødvendigvis udredes til børn, der har bopæl i en anden medlemsstat, hvis kravet på den pågældende ydelse udelukkende er baseret på bopæl.

39. Når der er ret til familieydelse efter mere end et medlemslands lovgivning, skal der først tages stillingen til prioriteringen af ydelserne, se pkt. 32 – 37. Når det er afgjort, hvilket medlemslands ydelse, der har forrang, udbetales ydelser fra dette land med det fulde beløb.

Selv om der udbetales fulde ydelser fra ét medlemsland, er dette ikke ensbetydende med, at rettigheder fra andre medlemslande bortfalder. Prioriteringsreglerne har udelukkende til formål at undgå, at der betales dobbelt ydelser, så ydelser fra andre land suspenderes, med et beløb der svarer til det beløb der udbetales, fra det land hvis ydelse har forrang. Ydelser fra det medlemsland eller de medlemslande, som har lavere prioritet, udbetales evt. med forskellen. Dette kaldes et forskelsbetinget supplement, også af og til betegnet som forskelsbeløbet, differencebeløbet eller tillægsbeløbet.

Eksempel:

En familie med tre børn under 18 år bor Sverige. Faderen arbejder i Danmark, moderen arbejder ikke. Faderen har ret til familieydelser fra Danmark på grund af arbejde, moderen har ret til familieydelser fra Sverige på grund af bopæl. Retten til ydelser fra Danmark på grund af arbejde har forrang for ydelser fra Sverige på grund af bopæl. Svenske ydelser suspenderes med et beløb, der svarer til danske familieydelser. Hvis de danske familieydelser er lavere end de svenske, udbetales forskellen mellem de to beløb fra Sverige.

Eksempel:

En person bor i Danmark med sine to børn. Pågældende får pension fra Tyskland. Der er ret til familieydelser fra Tyskland i kraft af pensionen og fra Danmark i kraft af bopæl. Retten til ydelser fra Tyskland har forrang for retten til ydelser på grund af bopæl fra Danmark. Danske ydelser suspenderes med et beløb, der svarer til tyske familieydelser. Hvis de tyske familieydelser er lavere end de danske udbetales forskellen mellem de to beløb fra Danmark.

Eksempel:

En familie med ét barn bor i Danmark. Faderen arbejder i Tyskland, moderen modtager pension fra Sverige. Der er ret til familieydelser fra Tyskland i kraft af arbejde, ret til familieydelser fra Sverige i kraft af pensionen og ret til familieydelser fra Danmark i kraft af bopælen. Familieydelserne fra Tyskland har forrang (første prioritet) for ydelserne fra Sverige og Danmark, ydelserne fra Sverige (anden prioritet) har forrang for ydelserne fra Danmark (tredje prioritet). Fulde ydelser udbetales fra Tyskland (første prioritet), hvis svenske ydelser (anden prioritet) er højere udbetales forskellen fra Sverige, hvis danske ydelser (tredje prioritet) er højere end det beløb, der samlet er udbetalt fra Tyskland og Sverige, udbetales forskellen fra Danmark.

Forskelsbeløb til børn, der bor i et andet medlemsland udbetales ikke, når retten til ydelsen er baseret udelukkende på bopæl.

Eksempel:

En mor bor i Sverige med ét barn. Hun arbejder i Sverige. Faderen, der har del i forældremyndigheden, bor i Danmark. Han modtager kontanthjælp.

Svenske ydelser har forrang for danske. Da retten til danske ydelser udelukkende er baseret på faderens bopæl, betales der ikke forskelsbeløb fra Danmark.

Om den valutakurs, der skal anvendes ved omregning af udenlandske ydelser, når forskelsbeløbet beregnes, se pkt. 59.

Foreløbig udbetaling af forskelsbeløb

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

3. Hvis der i henhold til artikel 67 indgives en ansøgning om familieydelser til den kompetente institution i en medlems-

stat, hvis lovgivning finder anvendelse, men ikke har prioritet i henhold til denne artikels stk. 1 og 2:

a) videresender denne institution straks ansøgningen til den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder prioriteret anvendelse, underretter den pågældende person og udreder, uden at bestemmelserne i gennemførelsesforordningen vedrørende foreløbig tilkendelse af ydelser berøres heraf, om nødvendigt det forskelsbetingede supplement, jf. stk. 2

b) behandler den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder prioriteret anvendelse, denne ansøgning, som om den var indgivet direkte til den, og datoen for indgivelsen af en sådan ansøgning til den første institution betragtes som datoen for dens indgivelse til den prioriterede institution.

40. Ansøgning om ydelser kan indgives til en hvilken som helst institution, der er kompetent for betaling af familieydelser til den pågældende, se pkt. 13 og pkt. 45.

Hvis den institution, der modtager ansøgningen, finder frem til, at der er ret til familieydelser, men at ydelser fra et andet medlemsland må have forrang, skal ansøgningen sendes til institutionen i dette land.

Eksempel:

En person bor i Danmark med sine to børn. Pågældende får pension fra Tyskland. Der er ret til familieydelser fra Tyskland i kraft af pensionen og fra Danmark i kraft af bopæl.

Der indgives ansøgning om ydelser fra Danmark. Retten til ydelser fra Tyskland har forrang for retten til ydelser på grund af bopæl i Danmark. Ansøgningen skal derfor sendes til Tyskland. De tyske myndigheder skal behandle ansøgningen, som om den blev indgivet direkte i Tyskland.

Eksempel:

En familie med tre børn under 18 år bor i Sverige. Faderen arbejder i Danmark, moderen arbejder ikke. Faderen har ret til familieydelser fra Danmark på grund af arbejde, moderen har ret til familieydelser fra Sverige på grund af bopæl. Der indgives ansøgning om ydelser i Sverige. Retten til ydelser fra Danmark på grund af arbejde har forrang for ydelser fra Sverige på grund af bopæl. De svenske myndigheder sender sagen til Danmark. De danske myndigheder skal behandle ansøgningen, som om den blev indgivet direkte til Danmark.

Samtidig må der tages stilling til et evt. forskelsbeløb og udbetales forskud herpå.

Beregning af forskelsbeløb

41. Der er ikke præcise regler for den praktiske fremgangsmåde ved beregning af forskelsbeløbet.

Efter de retningslinjer, der var gældende indtil 1. maj 2010, (Afgørelse nr. 147 af 10. oktober 1990 fra AK) er beløbet blevet beregnet for hvert familiemedlem for sig. Denne afgørelse er ophævet og er ikke blevet erstattet med en anden.

Princippet i den tidligere afgørelse må antages fortsat at være anvendeligt i udgangspunktet. Det vil sige, at forskelsbeløbet skal beregnes for hvert familiemedlem for sig.

Eksempel:

En familie med to børn på to og syv år bor i Sverige. Faderen arbejder i Sverige, moderen arbejder i Danmark. Svenske ydelser har forrang for danske. Danske ydelser skal beregnes som et forskelsbeløb. Beregningen af danske ydelser sker ved at de svenske ydelser, der udbetales for barnet på to år, fratrækkes det beløb, der kan udbetales i familieydelser til en toårig. De svenske ydelser, der udbetales til barnet på syv år, fratrækkes det beløb, der kan ydes til den syvårige efter danske regler.

For at sikre, at ydelser der efter deres formål skal kompensere for bortfald af arbejdsindtægt ikke reduceres på grund af familieydelser med andet formål, holdes de udenfor beregningen.

Særlige ydelser til efterladte børn

Grundforordningen

Artikel 69

Supplerende bestemmelser

1. Hvis der i henhold til den i artikel 67 og 68 udpegede lovgivning ikke er nogen ret til supplerende eller særlige familieydelser til forældreløse børn, tilkendes disse ydelser automatisk som supplement til de øvrige familieydelser, hvortil der er erhvervet ret i henhold til førnævnte lovgivning, efter lovgivningen i den medlemsstat, som den afdøde har været omfattet af i det længste tidsrum, hvis retten erhverves i medfør af denne lovgivning. Såfremt der ikke er erhvervet nogen ret efter denne lovgivning, undersøges det, om betingelserne for erhvervelse af ret efter lovgivningen i de øvrige berørte medlemsstater er til stede, og ydelserne tilkendes, idet de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter disse medlemsstaters lovgivning, lægges til grund i rækkefølge efter aftagende længde.

2. Ydelser, der udbetales i form af pension eller rente eller tillæg til pension eller rente, tilkendes og beregnes efter kapitel 5.

42. Familieydelser, der er beregnet til efterladte børn, udbetales efter en særlig bestemmelse i grundforordningen artikel 69.

Det danske særlige børnetilskud til børn, der har mistet en af eller begge forældrene, er omfattet af disse regler.

Som udgangspunkt følger udbetalingen af disse ydelser, de prioriteringsregler, som i øvrigt gælder for familieydelser. Hvis de medlemslande, der skal udbetale familieydelser ifølge disse regler, ikke udbetaler sådanne særlige ydelser, enten fordi sådanne ydelser ikke eksisterer i det pågældende lands lovgivning,

eller fordi betingelserne for sådanne ydelser ikke er opfyldt, skal de i stedet udbetales fra det land, hvis lovgivning den afdøde har været omfattet af længst, og som udbetaler sådanne ydelser.

De medlemslande, der har særlige familieydelser til efterladte børn, er nævnt i en fortegnelse udarbejdet af Den Administrative Kommission. Fortegnelsen findes på EU-kommissionens hjemmeside:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=da&catId=868>

De lande, der efter fortegnelsen har særlige ydelser er:

- Belgien
- Danmark
- Frankrig
- Irland
- Malta
- Sverige
- Storbritannien og Nordirland (Det Forenede Kongerige – UK).

Eksempel:

En mor bor i Sverige med to børn. Hun arbejder i Danmark. Faderen er død. Han havde udelukkende været omfattet af svensk lovgivning.

Familieydelser, inkl. særlige børnetilskud til efterladte børn skal udbetales fra Danmark.

Eksempel:

En mor bor i Danmark med to børn. Hun arbejder i Tyskland. Faderen er død. Han havde været omfattet af dansk og af tysk lovgivning i skiftende perioder.

Familieydelser skal udbetales fra Tyskland. Da der i tysk lovgivning ikke findes særlige familieydelser til efterladte børn, skal særlige børnetilskud til efterladte børn udbetales fra Danmark.

De særlige ydelser skal udbetales som supplement til de øvrige familieydelser, dvs. at de ikke indgår i beregningen af forskelsbeløb men altid udbetales med det fulde beløb.

Hvis den afdøde har været omfattet af lovgivningen i mere end ét land, der har særlige ydelser til efterladte børn, skal ydelser betales fra det land, hvis lovgivning den afdøde har været omfattet af længst.

Eksempel:

En mor bor og arbejder i Tyskland. Hun har to børn. Den afdøde far har været omfattet af lovgivningen i Danmark i 10 år og i Sverige i 12 år.

I tysk lovgivning er der ikke regler om særlige familieydelser til efterladte børn. Både dansk og svensk lovgivning har sådanne regler. De særlige ydelser til efterladte børn skal udbetales fra det land, hvor den afdøde har den længste periode, dvs. Sverige.

De særlige familieydelser til efterladte børn udbetales udelukkende fra ét land. Dette gælder også, selv om den afdøde har været omfattet af lovgivningen i mere end ét land, der har særlige ydelser til efterladte børn.

Eksempel:

En mor bor og arbejder i Tyskland. Hun har to børn. Den afdøde far har været omfattet af lovgivningen i Danmark i 10 år og i Sverige i 12 år.

I tysk lovgivning er der ikke regler om særlige familieydelser til efterladte børn. Både dansk og svensk lovgivning har sådanne regler. De særlige ydelser til efterladte børn skal udbetales fra det land, hvor den afdøde har den længste periode, dvs. Sverige. Der skal ikke udbetales noget forskelsbeløb fra Danmark, uanset om de danske ydelser er større end svenske.

Reglerne gælder udelukkende familieydelser. Pensionsydelser til efterladte børn skal tildeles og udbetales efter pensionsreglerne. De har ikke nogen betydning for retten til familieydelser.

Udbetaling af ydelser i særlige tilfælde

Grundforordningen

Artikel 68a

Udbetaling af ydelser

I tilfælde af, at den person, til hvem familieydelser skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale disse ydelser med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

43. Ret til familieydelser baseres på arbejde, pension eller bopæl i et medlemsland. Det er ikke nogen forudsætning, at den berettigede person bor sammen med familiemedlemmet (barnet), for at der kan være ret til ydelser.

Det kan derfor forekomme, at de familieydelser, der udbetales til den berettigede, ikke kommer barnet til gode, fordi de af den berettigede anvendes til andre formål. I sådanne situationer er der mulighed for, at familieydelserne kan udbetales til den person, der faktisk forsørger børnene.

Dette sker på anmodning fra institutionen i det medlemsland, hvor børnene bor. Udbetaling af ydelserne til den person, der forsørger børnene, sker også gennem denne institution.

Eksempel:

En far bor og arbejder i Danmark. Moderen bor i Polen med to børn, hun arbejder ikke. Der udbetales ydelser til faderen fra Danmark for de to børn. Moderen henvender sig til myndighederne i Polen og oplyser, at faderen ikke anvender de danske ydelser til forsørgelse af børnene. De polske myndigheder retter henvendelse til Danmark herom. På grundlag af de oplysninger, som kommer fra den polske institution, besluttet at udbetale ydelserne til moderen. Dette sker gennem den polske institution, dvs. ydelsen betales til den polske institution, der skal sørge for udbetalingen til moderen.

Ændring af anvendelig lovgivning eller prioritering

Gennemførelsesforordningen

Artikel 59

Regler, der skal finde anvendelse, hvis den lovgivning, der skal anvendes, og/eller kompetencen til at give familieydelser skifter

1. Hvis den lovgivning, der skal finde anvendelse, og/eller kompetencen til at give familieydelser skifter mellem medlemsstater i løbet af en kalendermåned, fortsætter den institution, der har udbetalt familieydelserne på grundlag af den lovgivning, i henhold til hvilken ydelserne blev givet i begyndelsen af den pågældende måned, med at afholde disse udgifter indtil udgangen af den pågældende måned, uanset hvornår familieydelserne forfalder til udbetaling i henhold til de pågældende medlemsstaters lovgivning.

2. Den underretter institutionen i den eller de andre pågældende medlemsstater om datoen for, hvornår den ophører med at udbetale de pågældende familieydelser. Ydelserne udbetales af den eller de andre berørte medlemsstater fra denne dato.

44. Når en person skifter arbejde, bopæl eller pensionsstatus, kan dette medføre ændring i hvilket land, der skal udbetale familieydelser. Der kan ligeledes ske ændringer i prioriteringsrækkefølgen mellem de lande, der skal udbetale ydelser.

Den institution, der hidtil har udbetalt ydelserne eller udbetalt ydelser med forrang, skal fortsætte hermed indtil udgangen af den måned, hvori ændringen sker. Den institution, der bliver kompetent samt evt. andre berørte institutioner, skal underrettes om, hvornår udbetalingen af (fulde) ydelser ophører, og den institution, der bliver kompetent, eller hvis ydelser får forrang, skal påbegynde udbetalingen fra begyndelsen af den følgende måned. Dette gælder, uanset om de involverede institutioner efter deres egen lovgivning anvender andre udbetalingsperioder end på månedsbasis.

Udbetaling af danske børnefamilieydelser og børnetilskud skal derfor ophøre eller påbegyndes ved en måneds begyndelse, selv om det er midt i et kvartal, når kompetencen til at betale (fulde) ydelser skifter fra eller til et andet medlemsland.

Eksempel:

En familie bor i Danmark. Faderen arbejder i Sverige, moderen arbejder i Danmark. Der udbetales fulde ydelser fra Danmark. Den 19.08.2013 flytter familien til Sverige. Prioritering af, hvilket land der skal udbetale fulde ydelser, skifter dermed. Danmark udbetaler fulde ydelser indtil udgangen af august måned, hvorefter forpligtelsen overgår til Sverige. Herefter betaler Danmark et evt. forskelsbeløb.

Hvis ændringen sker ved et månedsskifte, får den virkning fra dette tidspunkt.

Eksempel:

En familie bor i Norge. Faderen begynder at arbejde i Danmark den 1. februar 2013. Danmark bliver forpligtet til at betale ydelser fra og med februar måned.

Eksempel:

En person, bor i Sverige og arbejder i Danmark. Hun fratræder sin stilling i Danmark med udgangen af februar måned 2013. Retten til ydelser fra Danmark ophører med udgangen af februar.

Kapitel IV

Procedurer og fremgangsmåde

Indgivelse af ansøgning og behandling

Gennemførelsesforordningen

Artikel 60

Procedure ved anvendelse af artikel 67 og 68 i grundforordningen

1. En ansøgning om familieydelse indgives til den kompetente institution. Ved anvendelsen af artikel 67 og 68 i grundforordningen skal der tages hensyn til hele familiens situation, som om alle de involverede personer var omfattet af lovgivningen i den pågældende medlemsstat og bosat der, navnlig med hensyn til en persons ret til at gøre krav på sådanne ydelser. Hvis en person, der har ret til at gøre krav på ydelserne, ikke udøver sin ret, skal den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, tage hensyn til en ansøgning om familieydelse indgivet af den anden af forældrene eller en dermed ligestillet person eller en person eller institution, der optræder som værge for barnet eller børnene.

2. Den institution, der er indgivet ansøgning til i henhold til stk. 1, behandler ansøgningen på grundlag af de detaljerede oplysninger, ansøgeren har fremlagt, under hensyntagen til den samlede faktiske og retlige situation for ansøgerens familie.

.....

45. En ansøgning om familieydelse skal indgives til den kompetente institution. I Danmark er Udbetaling Danmark den kompetente institution. Når der skal søges om danske ydelser, skal ansøgningen indgives dertil.

For ydelser efter dagtilbudsloven er kommunen den kompetente institution, dvs. enten den aktuelle bopælskommune eller seneste bopælskommune, hvis ansøgeren ikke længere bor i Danmark. Hvis ansøgeren aldrig har boet i Danmark, er den kompetente institution (seneste) arbejdsgivers hjemsteds-

kommune, hhv. den selvstændige virksomheds hjemstedskommune, hvis der er tale om en selvstændig erhvervsdrivende.

Da der kan være institutioner i to eller flere medlemsstater, der er kompetente for tildeling af familieydelse, jf. kapitel III, kan ansøgning indgives til flere institutioner i flere medlemslande samtidig

Reglen om, at ansøgning skal indgives til den kompetente institution, er en procedureregel. Der er ikke fastsat regler om, fra hvilket tidspunkt udbetaling af ydelser finder sted, når der er indgivet ansøgning. Dette afgøres efter nationale regler. Der kan derfor udbetales ydelser med tilbagevirkende kraft, når dette følger af national lovgivning.

Der skal tages hensyn til hele familiens situation, især skal det være muligt for andre personer, end den berettigede selv at gøre krav på ydelser, hvis den berettigede ikke ansøger om ydelser.

Når den berettigede ikke selv ansøger om ydelser, skal en ansøgning fra den anden forælder eller anden person fx værge accepteres.

Prioriteret anvendelse

Gennemførelsesforordningen

Artikel 60

Procedure ved anvendelse af artikel 67 og 68 i grundforordningen

1.

2. Hvis denne institution konkluderer, at dens lovgivning finder prioriteret anvendelse i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1 og 2, i grundforordningen, skal den give familieydelsen i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse for den.

Hvis denne institution mener, at der muligvis består en ret til et forskelsbetinget supplement i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, i grundforordningen, fremsender institutionen straks ansøgningen til den kompetente institution i den anden medlemsstat og underretter den pågældende person; den underretter desuden institutionen i den anden medlemsstat om sin afgørelse vedrørende ansøgningen og størrelsen af den udbetalte familieydelse.

46. Når Udbetaling Danmark/kommunen modtager en ansøgning om familieydelse efter forordningens regler, skal den tage stilling til, om der er ret til ydelser, og i givet fald om danske ydelser har forrang. Hvis dette er tilfældet, udbetales ydelserne til den berettigede.

Udbetaling Danmark/kommunen skal være opmærksom på, om der evt. består en sekundær ret til ydelser fra andet medlemsland. Hvis dette kan være tilfældet, skal ansøgningen sendes til dette medlemsland. Ud-

betaling Danmark/kommunen skal underrette ansøgeren herom, og ved oversendelsen af ansøgningen skal oplyses om størrelsen af det beløb, som Udbetaling Danmark/kommunen udbetaler til ansøgeren.

Hvis Udbetaling Danmark/kommunen modtager en ansøgning fra en udenlandsk institution med meddelelse om, at denne institution udbetaler fulde ydelser, må Udbetaling Danmark/kommunen tilsvarende tage stilling til en evt. ret til danske ydelser og i givet fald udbetale forskellen mellem de udenlandske ydelser og de danske til den pågældende.

Ikke prioriteret anvendelse

Grundforordningen

Artikel 68

Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret

1.

2.

3. Hvis der i henhold til artikel 67 indgives en ansøgning om familieydelse til den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, men ikke har prioritet i henhold til denne artikels stk. 1 og 2:

a) videresender denne institution straks ansøgningen til den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder prioriteret anvendelse, underretter den pågældende person og udreder, uden at bestemmelserne i gennemførelsesforordningen vedrørende foreløbig tilkendelse af ydelser berøres heraf, om nødvendigt det forskelsbetingede supplement, jf. stk. 2

b) behandler den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder prioriteret anvendelse, denne ansøgning, som om den var indgivet direkte til den, og datoen for indgivelsen af en sådan ansøgning til den første institution betragtes som datoen for dens indgivelse til den prioriterede institution.

Gennemførelsesforordningen

Artikel 60

Procedure ved anvendelse af artikel 67 og 68 i grundforordningen

1.

2.

3. Hvis den institution, som ansøgningen er indgivet til, konkluderer, at dens lovgivning finder anvendelse, men ikke har prioritet i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1 og 2, i grundforordningen, træffer den straks en foreløbig afgørelse om de prioriteringsregler, der skal anvendes, og videresender ansøgningen i overensstemmelse med artikel 68, stk. 3, i grundforordningen til institutionen i den anden medlemsstat og underretter desuden ansøgeren herom. Denne institution tager stilling til den foreløbige afgørelse inden for 2 måneder.

Hvis den institution, som ansøgningen blev videresendt til, ikke tager stilling senest to måneder efter modtagelsen af ansøgningen, finder ovennævnte foreløbige afgørelse anvendelse, og institutionen udbetaler de ydelser, der er omfattet af dens lovgivning, og underretter den institution, som ansøgningen blev indgivet til, om størrelsen af de udbetalte ydelser.

47. Da institutioner i flere medlemsstater kan være kompetente for tildeling af familieydelser for samme periode og samme barn, vil det forekomme, at ansøgning indgives til en institution, der nok er kompetent, men hvis ydelser ikke har første prioritet. I denne situation træffer den institution, der modtager ansøgningen, afgørelse om prioriteringsrækkefølgen for ydelserne, oversender ansøgningen til den institution, hvis ydelser har førsteprioritet, samtidig med at ansøgeren underrettes.

Datoen for den oprindelige indgivelse af ansøgning, anses også som ansøgningsdato i forhold til den institution, hvis ydelser har førsteprioritet.

Afgørelsen om prioriteringen er i første omgang foreløbig. Den institution, der bliver udpeget som primært ansvarlig, har to måneder til at reagere herpå. Hvis den ikke reagerer, finder den foreløbige afgørelse herefter anvendelse. Institutionen skal herefter udbetale ydelser og underrette den institution, der oprindeligt modtog ansøgningen.

Når Udbetaling Danmark/kommunen modtager en ansøgning om danske ydelser skal den tage stilling til, om det er danske eller udenlandske ydelser, der har forrang. Hvis Udbetaling Danmark/kommunen mener, at det er ydelser fra et andet land end Danmark, der har første prioritet, skal sagen oversendes til institutionen i dette land. Ansøgeren underrettes herom.

Eksempel:

En familie med tre børn under 18 år bor i Sverige. Faderen arbejder i Danmark, moderen arbejder i Sverige. Faderen har ret til familieydelser fra Danmark på grund af arbejde, moderen har ret til familieydelser fra Sverige på grund af arbejde. Retten til ydelser fra bopælslandet Sverige på grund af arbejde har forrang for ydelser fra Danmark på grund af arbejde. Ansøgning indgives til Udbetaling Danmark, der træffer en foreløbig afgørelse om prioriteringen, dvs. at svenske ydelser har forrang, og oversender sagen til den svenske institution, samtidig med at ansøgeren underrettes herom.

Omvendt kan det forekomme, at en udenlandsk institution træffer afgørelse om, at danske ydelser skal have forrang. I denne situation vil Udbetaling Danmark blive underrettet, og hvis Udbetaling Danmark ikke reagerer inden for to måneder, skal afgørelsen fra den udenlandske institution anvendes, og Udbetaling Danmark skal derfor udbetale fulde danske ydelser til ansøgeren.

Eksempel:

En familie med to børn under 18 år bor i Sverige. Faderen arbejder i Danmark, moderen arbejder ikke. Faderen har ret til familieydelser fra Danmark på grund af arbejde, moderen har ret til familieydelser fra Sverige på grund af bopæl. Ansøgning indgives i Sverige. Den svenske institution vurderer, at danske ydelser har forrang. Der træffes en foreløbig afgørelse, Udbetaling Danmark modtager sagen og ansøgeren underrettes. Efter to måneder bliver afgørelsen anvendelig, hvis Udbetaling Danmark ikke forinden har reageret, dvs. at Udbetaling Danmark skal udbetale ydelser på grundlag af den svenske afgørelse.

Uenighed

Gennemførelsesforordningen

Artikel 60

Procedure ved anvendelse af artikel 67 og 68 i grundforordningen

4. I tilfælde af uenighed mellem de pågældende institutioner om, hvilken lovgivning der finder prioriteret anvendelse, finder artikel 6, stk. 2-4, i gennemførelsesforordningen anvendelse. Med henblik herpå er bopælsstedets institution som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen, institutionen på barnets eller børnenes bopælssted.

48. Hvis den institution, der af institutionen i et andet medlemsland bliver udpeget som værende primært ansvarlig for udbetaling af ydelser, ikke er enig i denne vurdering, skal den reagere inden for to måneder.

Udbetaling Danmark, der modtager en foreløbig afgørelse fra en institution i et andet medlemsland, om at Udbetaling Danmark er ansvarlig for betaling af fulde ydelser til ansøgeren, må derfor reagere overfor den udenlandske institution inden to måneder.

Det kan forekomme, at der er uenighed mellem to institutioner om prioritering af ydelserne. I denne situation skal der udbetales foreløbige ydelser til den berettigede, efter de generelle regler der gælder for udbetaling af foreløbige ydelser i tilfælde af uenighed mellem institutioner i to medlemslande, se pkt. 57.

Ved anvendelse af den generelle regel om udbetaling af foreløbige ydelser, er det børnenes bopælsland, der anses for bopælslandet. Det betyder, at når det er institutionen på bopælsstedet, der skal udbetale foreløbige ydelser, afgøres dette efter, hvor barnet/børnene har bopæl, og ikke efter hvor forældre eller anden berettiget bor.

Foreløbige udbetalinger

Gennemførelsesforordningen

Artikel 60

Procedure ved anvendelse af artikel 67 og 68 i grundforordningen

5. En institution, der har udbetalt foreløbige ydelser, som er større end dem, den i sidste instans er ansvarlig for, kan kræve det for meget udbetalt beløb refunderet af den institution, der har det primære ansvar, efter proceduren i artikel 73 i gennemførelsesforordningen.

Artikel 73

Foreløbigt betalte kontantydelse eller bidrag

1. Ved anvendelse af artikel 6 i gennemførelsesforordningen skal den institution, der har udbetalt kontantydelse foreløbigt, senest tre måneder efter at det er fastlagt, hvilken lovgivning der skal anvendes, eller hvilken institution der har ansvaret for at udbetale ydelserne, foretage en opgørelse over det foreløbigt udbetalte beløb og sende den til den institution, der fastslås som kompetent.

Den institution, der fastslås som kompetent til at betale ydelserne, tilbageholder den del, der skyldes i medfør af den foreløbige betaling, i de efterbetalinger af den tilsvarende ydelse, den skylder den pågældende, og overfører straks det tilbageholdte beløb til den institution, der har udbetalt kontantydelse foreløbigt.

Hvis de foreløbigt udbetalte ydelser overstiger efterbetalingsbeløbet, eller hvis der ikke findes nogen efterbetalinger, tilbageholder den institution, der fastslås som kompetent, dette beløb i løbende betalinger under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat for en sådan modregning i henhold til den lovgivning, der gælder for institutionen, og overfører straks det tilbageholdte beløb til den institution, der har udbetalt kontantydelse foreløbigt.

49. Hvis der udbetales foreløbig ydelse, som overstiger det beløb, der er ret til, kan der anmodes om refusion fra den institution, der konstateres primært ansvarlig for ydelserne.

Der skal, senest tre måneder efter den forløbe udbetaling er ophørt, sendes en opgørelse over det skyldige, for meget udbetalte beløb, til den institution, der primært er ansvarlig for udbetaling af ydelser.

Den primært ansvarlige institution kan tilbageholde det for meget udbetalte beløb i den ydelse, som denne institution selv er forpligtet til at efterbetale til den berettigede. Det beløb, der tilbageholdes, udbetales til den institution, der har udbetalt for meget.

Ydelser til efterladte børn

Gennemførelsesforordningen

Artikel 61

Procedure ved anvendelse af artikel 69 i grundforordningen

Ved anvendelsen af artikel 69 i grundforordningen udarbejder Den Administrative Kommission en liste over de supplerende eller særlige familieydelse til forældreløse børn, der er omfattet af nævnte artikel. Hvis den institution, der har prioriteret kompetence, ikke har hjemmel til at yde sådanne supplerende eller særlige familieydelse til forældreløse børn ifølge den lovgivning, der gælder for den, skal den straks sende ansøgningen om familieydelse, ledsaget af alle fornødne dokumenter og oplysninger, til institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning den pågældende har været omfattet af længst, og som yder sådanne supplerende eller særlige familieydelse til forældreløse børn. I visse tilfælde kan det under de samme betingelser være nødvendigt at gå tilbage til institutionen i den medlemsstat, efter hvis lovgivning den pågældende har tilbagelagt den korteste af sine forsikrings- eller bopælsperioder.

50. Ansøgning om ydelser til efterladte børn behandles efter særlig procedure. Da det ikke er alle medlemslande, der har denne type ydelse, er der af Den Administrative Kommission udarbejdet en fortegnelse over de særlige ydelser, der er omfattet af reglerne om ydelser til efterladte børn, se pkt. 42.

Det danske særlige børnetilskud er optaget på listen. Når danske ydelser efter prioriteringsbestemmelserne har forrang, skal særligt børnetilskud til efterladte børn udbetales sammen med de øvrige ydelser, der er ret til.

Eksempel:

Mor og børn bor i Tyskland. Faderen er død. Han har udelukkende været omfattet af tysk lovgivning. Moderen arbejder i Danmark. Familieydelse, inkl. særligt børnetilskud udbetales fra Danmark.

Hvis danske ydelser ikke har forrang, skal ansøgningen sendes til det land, der er primært ansvarligt for udbetaling af ydelser. Hvis der er tale om et medlemsland, som har ydelser optaget på listen, skal de særlige ydelser til efterladte børn også betales derfra.

Eksempel:

Mor og børn bor i Danmark. Faderen er død. Han har været omfattet af fransk lovgivning. Moderen modtager pension fra Frankrig. Familieydelse skal udbetales fra Frankrig, inkl. særligt børnetilskud til efterladte børn.

Hvis det medlemsland, hvis ydelser har forrang, ikke har de særlige ydelser til efterladte, kan danske særlige ydelser til efterladte børn have forrang. Dette vil være tilfældet, hvis afdøde har været omfattet af dansk lovgivning og pågældende enten

- ikke har været omfattet af andre landes lovgivning,
- har været omfattet af andre landes lovgivning, men ingen af disse lande har særlige ydelser til efterladte børn, eller

- har været omfattet af andre landes lovgivning, hvoraf ét eller flere har ydelser til efterladte børn, men den afdøde har været omfattet af dansk lovgivning i en længere periode end disse lande.

Eksempel:

Mor og børn bor i Tyskland. Faderen er død. Han har været omfattet af dansk lovgivning. Moderen arbejder i Tyskland. Familieydelse skal udbetales fra Tyskland. Da Tyskland ikke har særlige ydelser til efterladte børn, udbetales disse fra det land, hvis lovgivning afdøde var omfattet af, dvs. Danmark. Der udbetales ikke andre familieydelse fra Danmark.

Når danske særlige ydelser til efterladte børn har forrang, udbetales det fulde beløb, uafhængigt af om andre familieydelse primært udbetales fra andet medlemsland, hvis almindelige familieydelse har forrang.

Kapitel V

Informationsudveksling mellem medlemslandene

Informationsudveksling mellem medlemslandene

Gennemførelsesforordningen

Artikel 4

Format og metode i forbindelse med udveksling af oplysninger

2. Oplysningerne overføres mellem institutionerne eller forbindelsesorganerne ad elektronisk vej, enten direkte eller indirekte via kontaktpunkterne, i et fælles, sikkert system, hvor tavshedspligten og beskyttelsen af udvekslingen af oplysninger er garanteret.

51. Det er et generelt princip i koordineringsreglerne, at kommunikationen mellem institutioner og kontaktorganer skal ske elektronisk.

Bestemmelsen om at informationsudvekslingen sker elektronisk gælder for kommunikation mellem medlemslandene. Dette sker via såkaldte kontaktpunkter, som der er et eller flere af i hvert medlemsland.

Reglerne om elektronisk udveksling gælder ikke for kommunikation internt i medlemslandene. Det er derfor fortsat op til hvert enkelt medlemsland at fastlægge, hvordan den interne kommunikation mellem institution mv. finder sted.

Informationsudvekslingen sker gennem et fælles sikkert system (Electronic Exchange of Social Security Information – EESSI), som oprettes og drives af Europakommissionen.

Strukturerede elektroniske dokumenter

Gennemførelsesforordningen

Artikel 4

Format og metode i forbindelse med udveksling af oplysninger

1. Den Administrative Kommission fastsætter strukturen, indholdet, og formatet af, samt detaljerede ordninger vedrørende udvekslingen af dokumenter og strukturerede elektroniske dokumenter.

52. Den Administrative Kommission (AK), se pkt. 55, fastsætter de nærmere ordninger for informationsudvekslingen. AK skal bl.a. udarbejde de strukturerede elektroniske dokumenter, SED'er, som skal anvendes. SED'er erstatter de blanketter – E-blanketterne – der tidligere er anvendt ved kommunikation mellem medlemslandene.

Blanketterne i 400-serien (E 401, E 411 mv.) skal derfor ikke længere bruges ved administration af EF-reglerne om familieydelse, se dog om overgangsregler i pkt. 54 og 73.

De SED'er, der skal anvendes ved administration af familieydelsesreglerne har numrene F001 – F027.

SED – papirudgave

Gennemførelsesforordningen

Artikel 95

Overgangsperiode for elektronisk dataudveksling

1. Hver medlemsstat kan omfattes af en overgangsperiode for elektronisk dataudveksling som fastlagt i artikel 4, stk. 2, i gennemførelsesforordningen. Disse overgangsperioder må ikke overstige 24 måneder fra datoen for gennemførelsesforordningens ikrafttræden.

Hvis indførelsen af den nødvendige fællesskabsinfrastruktur (Electronic Exchange of Social Security information - EESSI) forsinkes væsentligt i forhold til gennemførelsesforordningens ikrafttrædelse, kan Den Administrative Kommission imidlertid aftale en passende forlængelse af disse perioder.

53. Der er mulighed for, at et medlemsland i en overgangsperiode kan undlade at anvende den elektroniske udveksling af information.

I overgangsperioden kan ethvert medlemsland vælge at anvende papirversioner af SED'erne i stedet for elektroniske udgaver.

Papirudgaverne og deres anvendelse svarer til det, der gælder for den elektroniske udgave.

I Danmark skal indtil videre anvendes papirversionerne af SED'erne i familieydelsessager.

SED'erne kan findes på EU-kommissionens hjemmeside:

Overgangsperiode

Gennemførelsesforordningen

Artikel 95

Overgangsperiode for elektronisk dataudveksling

2. De praktiske bestemmelser om eventuelle nødvendige overgangsperioder, jf. stk. 1, fastlægges af Den Administrative Kommission med henblik på at sikre den nødvendige dataudveksling i forbindelse med anvendelsen af grundforordningen og gennemførelsesforordningen.

54. I en overgangsperiode kan informationsudvekslingen mellem medlemslandene som nævnt foregå i papirformat.

Den Administrative Kommission har fastlagt en række principper for informationsudvekslingen i overgangsperioden, se afgørelse nr. E 1 fra AK.

I overgangsperioden er det ledende princip et godt samarbejde mellem institutionerne, en pragmatisk holdning og fleksibilitet.

Det er først og fremmest af afgørende betydning, at der garanteres en gnidningsløs overgang for de borgere, som gør brug af deres rettigheder i henhold til forordningerne.

Fra og med datoen for anvendelsen af grundforordningen erstatter papirudgaverne af de strukturerede elektroniske dokumenter (SED) de E-blanketter, der er baseret på forordning 1408/71 og 574/72.

Under alle omstændigheder skal en institution i overgangsperioden acceptere relevante oplysninger i ethvert dokument, der udstedes af en anden institution, selv om dokumentets format, udformning eller struktur er forældet. Såfremt der opstår tvivl om den pågældende borgers rettigheder, skal institutionen i en god samarbejdsånd kontakte den institution, som har udstedt dokumentet.

Kapitel VI

Administration

Afgørelser fra Den Administrative Kommission

Grundforordningen

Artikel 71

Den Administrative Kommissions sammensætning og virksomhed

1. Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger (i det følgende benævnt »Den Administrative Kommission«), der er oprettet under Kommissionen

for De Europæiske Fællesskaber, består af en regeringsrepræsentant for hver af medlemsstaterne, eventuelt bistået af sagkyndige rådgivere. En repræsentant for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber deltager i Den Administrative Kommissions møder med status som rådgiver.

2. Vedtægterne for Den Administrative Kommission fastsættes af dens medlemmer ved overenskomst mellem disse. Afgørelserne om de i artikel 72, litra a), omhandlede fortolkningsspørgsmål vedtages i henhold til traktatens afstemningsregler og offentliggøres i nødvendigt omfang.

Artikel 72

Den Administrative Kommissions opgaver

Den Administrative Kommission har til opgave at

a) behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i denne forordning, gennemførelsesforordningen eller med enhver overenskomst eller ordning, der træffes inden for rammerne af disse forordninger, uden at dette berører de pågældende myndigheders, institutioners eller enkeltpersoners ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i denne forordning eller i traktaten

b)

55. Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, der normalt blot kaldes "Den Administrative Kommission" eller AK, er oprettet under Europa Kommissionen.

AK består af en repræsentant for hvert af landene, der er medlem af EU og observatører fra Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz.

AK behandler administrative spørgsmål og fortolkningsspørgsmål i forbindelse med bestemmelserne i grundforordningen og gennemførelsesforordningen mv.

Afgørelserne om fortolkningsspørgsmål offentliggøres i nødvendigt omfang.

På familieydelsesområdet er vedtaget afgørelse om fortolkning af udtrykket "lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed" i artikel 68. Denne afgørelse har nr. F1.

De offentliggjorte afgørelser kan findes på hjemmesiden:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=da&catId=868>

Oplysningspligt og forvaltningsretlige regler

Grundforordningen

Artikel 76

Samarbejde

4. Institutionerne og de personer, der er omfattet af denne forordning, har en gensidig forpligtelse til oplysning og samarbejde med henblik på at sikre, at denne forordning anvendes efter hensigten.

Institutionerne besvarer i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik alle forespørgsler inden for en rimelig frist og informerer i den forbindelse de berørte personer om oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af deres rettigheder i henhold til denne forordning.

De pågældende underretter hurtigst muligt institutionerne i den kompetente medlemsstat og bopælsmedlemsstaten om enhver ændring i deres personlige forhold eller familiemæssige situation, der har betydning for deres ret til ydelser ifølge forordningen.

5. Manglende opfyldelse af den i stk. 4, tredje afsnit, nævnte oplysningspligt kan give anledning til foranstaltninger i henhold til den nationale lovgivning, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Disse foranstaltninger skal ikke desto mindre svare til dem, der finder anvendelse i lignende situationer, der henhører under national lovgivning, ligesom de ikke i praksis må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der er tillagt de berørte ved forordningen.

Gennemførelsesforordningen

Artikel 3

Omfanget af og reglerne for udveksling af oplysninger

mellem de berørte personer og institutionerne

1. Personer, der er omfattet af grundforordningen, meddeler den relevante institution de oplysninger, dokumenter eller anden dokumentation, der er nødvendige for at fastslå deres eller deres familiers situation, for at fastslå eller bevare deres rettigheder og forpligtelser og for at fastlægge, hvilken lovgivning der skal anvendes, og hvilke forpligtelser der påhviler vedkommende under den pågældende lovgivning.

Grundforordningen artikel 76

.....

.....

7. En medlemsstats myndigheder, institutioner og domstole kan ikke afvise begæringer eller andre dokumenter, der forelægges dem, med den begrundelse, at de er affattet på en anden medlemsstats officielle sprog, der er anerkendt som officielt sprog i Fællesskabets institutioner, jf.

traktatens artikel 290.

56. De personer, som grundforordningen anvendes på, skal ifølge artikel 76, stk. 4, hurtigst muligt underrette institutionerne i det medlemsland, hvis lovgivning de er omfattet af, og i bopælslandet om enhver ændring i deres personlige forhold eller familiemæssige situation, der har betydning for deres ret til ydelser ifølge grundforordningen.

Der består altså en oplysningspligt efter grundforordningen og gennemførelsesforordningen. Denne oplysningspligt gælder sammen med de nationale regler om oplysningspligt. Manglende overholdelse af oplysningspligten har de samme konsekvenser som efter national lovgivning.

For behandlingen af sager efter forordningerne gælder i Danmark i øvrigt forvaltningsloven og de generelle forvaltningsretlige principper – herunder princippet om god forvaltningsskik – på samme måde som for de sager, der udelukkende skal behandles efter dansk lovgivning.

En skriftlig henvendelse på et andet sprog end dansk kan ikke afvises, blot den er affattet på et sprog, der er anerkendt som officielt sprog i en anden medlemsstat. En henvendelse om familiedydelser, som indgives på fx græsk, polsk eller finsk skal derfor behandles umiddelbart. Det kan ikke forlanges, at henvendelsen kommer på et andet og lettere tilgængeligt sprog som fx engelsk.

Foreløbige ydelser

Gennemførelsesforordningen

Artikel 6

Midlertidig anvendelse af en lovgivning og foreløbig tilkendelse af ydelser

2. I tilfælde af uenighed mellem institutionerne eller myndighederne i to eller flere medlemsstater med hensyn til, hvilken institution der skal udrede natural- eller kontantydelse, modtager den pågældende, som ville kunne gøre krav på ydelser, hvis en sådan uenighed ikke forelå, foreløbige ydelser efter den lovgivning, der gælder for institutionen på den pågældendes bopælssted, eller - hvis den pågældende ikke er bosat på en af de berørte medlemsstaters område - efter den

lovgivning, der gælder for den institution, hvortil anmodningen først blev indgivet.

3.

4. Hvis det enten fastslås, at den lovgivning, der skal anvendes, ikke er den lovgivning, der gælder i den medlemsstat, hvor den midlertidige optagelse i en forsikringsordning har fundet sted, eller at den institution, der har tilkendt de foreløbige ydelser, ikke var den kompetente institution, anses den institution, der fastslås som kompetent, for at være dette med tilbagevirkende kraft, som om der ikke havde været nogen uenighed, senest enten fra den dato, hvor den midlertidige optagelse begyndte, eller fra den første foreløbige tilkendelse af de pågældende ydelser.

5. Om nødvendigt regulerer den institution, der fastslås som kompetent, og den institution, der har udbetalt kontantydelse foreløbigt eller har modtaget bidrag foreløbigt, den pågældende persons økonomiske situation med hensyn til foreløbigt betalte kontantbidrag og -ydelser i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel III, i gennemførelsesforordningen. Naturalydelser, der tilkendes foreløbigt af en institution efter stk. 2, refunderes af den kompetente institution efter afsnit IV i gennemførelsesforordningen.

Artikel 7

Foreløbig beregning af ydelser og bidrag

1. Medmindre andet er fastsat i gennemførelsesforordningen, gælder det, at hvis en person er berettiget til en ydelse eller skal betale et bidrag efter grundforordningen, og den kompetente institution ikke råder over alle de oplysninger om situationen i en anden medlemsstat, der er nødvendige for at foretage den endelige beregning af ydelsens eller bidragets størrelse, tilkender denne institution efter anmodning fra den berørte person ydelsen eller beregner bidraget på foreløbig basis, hvis en sådan beregning er mulig på grundlag af de oplysninger, den pågældende institution har til sin rådighed.

2. Der foretages en ny beregning af ydelsen eller bidraget, når al den nødvendige dokumentation eller alle de nødvendige dokumenter er forelagt den pågældende institution.

57. Bestemmelsen om foreløbige ydelser er en generel regel, der gælder for alle typer ydelser omfattet af grundforordningen.

For familieydelser er bestemmelsen relevant, når der er uenighed om prioriteringsordenen for ydelser, se pkt. 32 – 37.

Der kan også være anledning til udbetaling af foreløbige ydelser i andre situationer, hvor der er uenighed mellem to eller evt. flere medlemslande. Det vil fx være tilfældet, hvis der er uenighed om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes, se kapitel II.

Foreløbige ydelser skal udbetales efter bopælslandets lovgivning, under forudsætning af, at bopælslandet er blandt de medlemslande, der er involveret i uenigheden. Når det drejer sig om familieydelser, er det børnenes bopælsland, der anses som bopælsland.

Hvis bopælslandet ikke er involveret i uenigheden, udbetales foreløbige ydelser fra det land, hvor ansøgning om ydelser først blev indgivet.

Foreløbige ydelser udbetales efter lovgivningen i det udpegede land. Det betyder, at der ikke er en ubetinget ret til foreløbige ydelser fra dette land. Ret til foreløbige ydelser afhænger af, om betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Eksempel:

En person bor i Sverige med et barn på 17 år, der ikke er under uddannelse. Hun arbejder dels i Sverige, dels i Danmark for en dansk arbejdsgiver. Myndighederne i de to medlemslande er uenige om, hvilket af de to landes lovgivning, der skal anvendes. Foreløbige ydelser skal udbetales fra bopælslandet Sverige. Da svensk lovgivning kun giver familieydelser til børn på 17 år, når de er uddannelsessøgende, er der ikke ret til nogen foreløbig ydelse.

Hvis der udbetales foreløbige ydelser, som overstiger det beløb, der er ret til, eller hvis det viser sig, at en institution i et andet medlemsland var ansvarlig eller primært ansvarlig for betaling af ydelserne, kan der anmodes om refusion fra den institution, der konstateres (primært) ansvarlig for ydelserne.

Der skal, senest tre måneder efter at den foreløbige udbetaling er ophørt, sendes en opgørelse over det skyldige, for meget udbetalte beløb, til den institution, der (primært) er ansvarlig for udbetaling af ydelser.

Det for meget udbetalte beløb tilbageholdes i efterbetalingen fra den (primært) ansvarlige institution, og oversendes til den institution, der har betalt den foreløbige ydelse. Hvis efterbetalingsbeløbet overstiger det foreløbige udbetalte beløb, udbetales det overskydende beløb til den berettigede.

Foreløbig beregning af en ydelse, kan komme på tale, hvis det er slået fast, at en ansøger har krav på en ydelse, men institutionen, der skal udbetale ydelsen er ikke i besiddelse af alle oplysninger der skal anvendes til den endelige beregning.

Tilbagebetaling – modregning – inddrivelse

Grundforordningen

Artikel 84

Inddrivelse af bidrag og tilbagesøgning af ydelser

1. Skyldige bidrag til en medlemsstats institution kan inddrives, og ydelser, der med urette er blevet udbetalt af en medlemsstats institution, kan tilbagesøges i en anden medlemsstat

efter gældende procedurer og med de garantier og fortrinsrettigheder, som gælder for inddrivelse af skyldige bidrag og tilbagesøgning af ydelser, der med urette er blevet udbetalt af den tilsvarende institution i den sidstnævnte medlemsstat.

2. Retskraftige afgørelser fra domstole og administrative myndigheder om inddrivelse af bidrag, renter og alle andre omkostninger eller tilbagesøgning af uberettigede ydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning anerkendes og fuldbyrdes efter anmodning fra den kompetente institution i en anden medlemsstat inden for rammerne af og i overensstemmelse med lovbestemte procedurer og andre procedurer, der finder anvendelse på tilsvarende afgørelser i denne medlemsstat. Sådanne afgørelser skal erklæres retskraftige i denne medlemsstat, såfremt det kræves i lovgivningen eller andre procedurer i nævnte medlemsstat.

3. Ved tvangsfuldbyrdelse samt i konkurs- og akkordforhandlinger har krav, som en medlemsstats institution har, i en anden medlemsstat samme fortrinsrettigheder, som tilsvarende krav ville have i henhold til denne medlemsstats lovgivning.

4. Reglerne til gennemførelse af denne artikel, herunder også vedrørende de omkostninger, der skal refunderes, fastsættes ved gennemførelsesforordningen eller om fornødent, og som et supplement, ved aftaler mellem medlemsstaterne.

Gennemførelsesforordningen

Artikel 72

Uberettiget modtagne ydelser

1. Hvis en medlemsstats institution fejlagtigt har udbetalt en person ydelser, kan den pågældende institution under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i den for institutionen gældende lovgivning, over for en institution i enhver anden medlemsstat, som det påhviler at betale ydelser til den pågældende, kræve det uberettiget modtagne beløb tilbageholdt i efterbetalinger eller løbende betalinger, der skal udbetales til den pågældende, uanset fra hvilken gren af den sociale sikring ydelsen betales. Den sidstnævnte medlemsstats institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat for en sådan modregning i henhold til den lovgivning, der gælder for institutionen, på samme måde som, hvis den selv havde udbetalt for meget, og overfører det tilbageholdte beløb til den institution, der fejlagtigt har udbetalt ydelserne.

Artikel 74

Omkostninger i forbindelse med modregning

Der sker ikke dækning af omkostninger, hvis gælden inddrives ved modregning, jf. artikel 72 og 73 i gennemførelsesforordningen.

58. Hvis en person uberettiget har modtaget ydelser fra ét medlemsland, kan et krav om tilbagebetaling af ydelserne gennemføres i et andet medlemsland af institutionen der. Tilbagebetalingskrav gennemføres, som om den pågældende institution selv havde udbetalt for meget.

Hvis Udbetaling Danmark får en anmodning om at bistå ved gennemførelse af et krav om tilbagebetaling af familieydelser fra et andet medlemsland, skal Udbetaling Danmark behandle tilbagebetalingskravet, som om Udbetaling Danmark selv havde et krav mod den pågældende. Det vil sige, at Udbetaling Danmark skal anvende alle muligheder som er til rådighed for gennemførelse af tilbagebetalingen, herunder frivillig tilbagebetaling evt. gennem en afdragsordning.

Omvendt har Udbetaling Danmark mulighed for at bede om bistand fra en udenlandsk institution, der udbetaler ydelser til en person, som Udbetaling Danmark har et tilbagebetalingskrav overfor.

Tilbagebetaling kan gennemføres gennem modregning både i efterbetalinger og løbende ydelser. Modregning kan kun finde sted, hvis der er hjemmel i den lovgivning, der gælder for de involverede institutioner.

Udbetaling Danmark kan kun anvende modregning ved gennemførelse af et udenlandsk tilbagebetalingskrav og kun anmode om at modregning anvendes i andet medlemsland for danske krav, når dette er i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Hvis et krav ikke kan gennemføres fuldt ud gennem frivillige betalinger/afdragsordninger og/eller modregning, skal kravet overgives til videre tvangsinddrivelse, se kapitel 6 i Vejledning om EF-regler om social sikring, fælles regler.

Valuta

Gennemførelsesforordningen

Artikel 90

Omregning af valuta

Ved anvendelsen af grundforordningen og gennemførelsesforordningen gælder ved omregning mellem to valutaer den referencekurs for omregning af valutaer, der offentliggøres af Den Europæiske Centralbank. Den dato, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af omregningskursen, fastlægges af Den Administrative Kommission.

59. I forbindelse med beregning af familieydelse, især ved beregningen af forskelsbeløbet, se pkt. 41, vil der være behov for at omregne beløb i udenlandsk valuta til danske kroner. Den kurs, der skal anvendes ved omregningen, offentliggøres af Den Europæiske Centralbank:

www.ecb.int

Den dato, der skal lægges til grund er datoen for omregningen. Dette er fastsat i afgørelse nr. H3 af 15. oktober 2009 fra Den Administrative Kommission.

Afgørelsen findes på EU-kommissionens hjemmeside:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=da&catId=868>

Administration og klageadgang

60. EF-reglerne om familieydelse administreres af Udbetaling Danmark og kommunerne på samme måde som de nationale regler. Klage over Udbetaling Danmarks afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen. Klage over kommunens afgørelse kan indbringes for Det Sociale Nævn.

Afgørelse af, om dansk lovgivning skal anvendes, træffes, med mindre andet er bestemt, af Udbetaling Danmark/kommunen, når det drejer sig om at afgøre, om der er ret til familieydelse, se pkt. 28. Udbetaling Danmarks afgørelser om lovvalg i forbindelse med familieydelse kan indbringes for Ankestyrelsen. Kommunens afgørelser om lovvalg kan indbringes for Det Sociale Nævn.

Kapitel VII

Sagsbehandling

Ansøgning fra den berettigede mv.

61. En ansøgning om familieydelse kan komme direkte fra den berettigede. Ansøgning kan også komme fra en anden person end den direkte berettigede, typisk den anden forælder, men det kan også være en anden person, som optræder som værge for barnet. Ansøgning, der kommer fra en sådan person, skal behandles, som om den kom fra den berettigede selv.

Sammen med ansøgning kan ansøgeren indlevere alle oplysninger, der måtte være af betydning for sagen.

Ansøgning fra en udenlandsk myndighed

62. En ansøgning kan også komme via en udenlandsk myndighed (typisk på SED F001 eller lignende SED).

Sagen kan også blive fremsendt som en foreløbig afgørelse om, at danske ydelser har forrang, (SED F006), eller en afgørelse om at ydelser fra udlandet har forrang (SED F003).

Endelig kan en ansøgning fra anden myndighed også fremkomme i form af en E-blanket, dvs. E 401/E411. Da disse blanketter ikke er udformet, så de passer til administration efter reglerne i grundforordningen, må man altid behandle en henvendelse på blanket E 401/E 411, som om det ikke kun er en forespørgsel, men også en ansøgning om ydelser enten som fulde ydelser eller som forskelsbeløb, selv om dette ikke fremgår direkte af blanketten.

En henvendelse på en blanket E 401/411 skal altså ikke kun besvares, hvis der allerede udbetales ydelser. Hvis der ikke allerede foreligger en ansøgning, når man modtager en E 401/E411, må sagen

alligevel behandles, og der må tages stilling til, om der er ret til ydelser. En besvarelse, der går ud på, at der ikke udbetales ydelser, fordi der ikke er søgt, er ikke tilstrækkelig.

Er der brug for yderligere oplysninger, kan de indhentes fra den udenlandske myndighed ved en SED F026.

En henvendelse fra udenlandsk myndighed skal under alle omstændigheder besvares indenfor tre måneder, hvis der ikke gælder en kortere frist, se om foreløbige afgørelser under prioritering.

Tre måneders fristen gælder også, selv om det ikke er muligt at træffe en endelig afgørelse inden for denne frist. I så fald må man overfor den udenlandske institution oplyse årsagen til, at der ikke kan træffes en afgørelse. Hvis årsagen er, at der mangler oplysninger, må man samtidig bede den udenlandske myndighed om disse oplysninger.

Skal forordningens regler anvendes

63. Når ansøgning er modtaget, må først afklares om ansøger er omfattet af forordningens regler, dvs. om pågældende er statsborger i et EØS-land eller Schweiz eller er konventionsflygtning eller statsløs.

Hvis pågældende ikke er omfattet af forordningen, kan der måske være ret i kraft af danske regler alene, hvis det ikke er tilfældet, gives afslag.

For personer, der er omfattet af forordningen, skal herefter tages stilling til, om ansøger er:

- Lønmodtager/selvstændig erhvervsdrivende/studerende eller ikke erhvervsaktiv i øvrigt (bortset fra pensionist og efterladt barn)
- pensionist
- efterladt barn

Dette vil oftest fremgå af SED eller E-blanket eller de oplysninger, som ansøgeren selv har indgivet.

Lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller ikke erhvervsaktiv herunder studerende

64. Der skal først tages stilling til, om den pågældende er under dansk lovgivning om social sikring efter reglerne i afsnit II i EF-forordning nr. 883/2004, se pkt. 20 – 28.

Hvis pågældende ikke er under danske regler efter forordningen, kan der evt. være ret til ydelser, hvis alle betingelserne i national lovgivning er opfyldt. Hvis dette ikke er tilfælde, må der gives et afslag.

Pensionister

65. For pensionister må først afklares, om den pågældende modtager dansk pension. Ved dansk pension forstås: social pension (folkepension og førtidspension), løbende pension fra ATP, dansk tjenestemandspension eller løbende udbetalinger efter dansk arbejdsskadesikringslovgivning.

Arbejdsmarkedspensioner eller pension under private pensionsordninger er ikke omfattet af begrebet. Personer, der modtager sådanne pensioner, vil kun være omfattet af familieydelsesreglerne for pensionister, hvis de også samtidig modtager en eller flere af de nævnte offentlige pensioner.

Hvis pensionisten ikke modtager dansk pension, kan der evt. være ret i kraft af danske regler alene. Hvis dette ikke er tilfældet, må gives afslag.

Danske betingelser

66. Hvis den pågældende er omfattet af danske regler/modtager dansk pension, skal tages stilling til om øvrige betingelser i danske lovgivning er opfyldt – bortset fra betingelser om bopæl, skattepligt, indfødsret, ophold og lignende.

Det er fx betingelserne om, at barnet ikke må have indgået ægteskab eller ikke være forsørget af offentlige midler, der skal være opfyldt.

Hvis der er behov for yderligere oplysninger, indhentes disse fra de relevante myndigheder. Hvis navn/ adresse på en relevant udenlandsk myndighed ikke kendes (når ansøgningen er indgivet direkte, og ansøgeren ikke kender navn og adresse på den udenlandske institution) kan den evt. findes i den officielle fortegnelse over socialsikringsinstitutioner i Europa:

http://ec.europa.eu/employment_social/social-security-directory/welcome.seam? langId=da

Hvis adressen ikke kan findes her kan anmodning om yderligere oplysninger sendes via forbindelsesorganet i det pågældende land, se bilag I.

Oplysninger indhentes primært gennem myndighederne. Det bør normalt ikke overlades til ansøger selv at fremskaffe oplysninger, med mindre det er det mest praktiske, fordi der alligevel skal tages kontakt til ansøgeren, og det er oplysninger, der ikke behøver bekræftelse af en myndighed. Hvis ansøgeren – i denne situation – ikke fremskaffer oplysninger indenfor en passende tidsfrist – må der tages kontakt til den udenlandske myndighed.

Det er altid vigtigt, at der rettes henvendelse til rette myndighed i udlandet for at sikre, at de oplysninger, der afgives, er korrekte.

En modtager af ordinært og ekstra børnetilskud, skal dog én gang årligt bekræfte sin fortsatte status som enlig forsørger for at bevare retten til ydelsen. Denne bekræftelse må indhentes direkte fra ansøger.

Hvis øvrige betingelser i national lovgivning ikke er opfyldt, gives afslag på ydelser på dette grundlag.

Prioritering

67. Hvis der er ret til danske ydelser, må der tages stilling til, om der evt. skal foretages en prioritering.

Prioritering skal ske, hvis der for samme barn og for samme periode er ret til ydelser fra mere end ét land, se pkt. 32. - 37.

Hvis sagen oprindelig er startet som en foreløbig afgørelse om prioritering, dvs. en udenlandsk myndighed har truffet afgørelse om, at danske ydelser har forrang (SED F006 el. lign.), vil sådan afgørelse blive endelig, hvis der ikke gøres indsigelse indenfor to måneder.

Hvis danske ydelser ikke har forrang, skal sagen/meddelelse herom sendes til det land, hvis ydelser har forrang. Det gælder, når ansøgningen er indgivet direkte i Danmark. Der er en pligt for den danske institution at oversende sagen, både når der ikke er ret til danske ydelser, når udenlandske ydelser har forrang for danske ydelser, og når danske ydelser har forrang. Ansøgeren skal underrettes om oversendelsen samt have besked om afgørelsen om retten til danske ydelser.

Når der er ret til danske ydelser, men disse ikke har forrang udbetales et forskelsbeløb samtidig med at sagen oversendes. Hvis forskelsbeløb ikke kan beregnes, fordi størrelsen af ydelser i det andet land er ukendt, afventes besked fra det andet land.

Udbetalingstidspunkt

68. Når størrelsen af forskelsbeløb er fastsat, udbetales det løbende på samme udbetalingsdatoer, som gælder for betaling af de fulde beløb. Det betyder, at forskelsbeløb skal udbetales på kvartals- eller månedsbasis afhængigt af reglerne herom i dansk lovgivning. Der er ikke hjemmel til at udbetale med længere intervaller fx på årsbasis. Hvis forskelsbeløbet er så lavt, at det ikke er hensigtsmæssig med en løbende udbetaling, må forsøges aftalt et andet udbetalingstidspunkt fx på årsbasis.

Refusion

69. Hvis der er udbetalt danske ydelser i en periode, hvor der i stedet burde være betalt fra et andet land, kan der anmodes om refusion i forbindelse med at sagen oversendes til det primært ansvarlige land. Anmodning om refusion kan også sendes separat på SED F012 og besvarelsen på refusionsanmodning gives på F013.

Tilsvarende skal der tages stilling til refusionsanmodning fra en udenlandsk institution, uanset om den fremkommer som led i en sagoversendelse i øvrigt (typisk på SED F001, F003 F006) eller som en selvstændig anmodning.

Årlig kontrol

70. Der er ikke faste regler for, hvor ofte der skal foretages kontrol af en løbende udbetaling. I princippet må kontrol foretages, så ofte det er nødvendigt, dvs. at der kan foretages en kontrol, forud for hver udbetaling, hvis dette er nødvendigt ud fra en saglig betragtning.

Kontrol må under alle omstændigheder ikke foretages på en måde, der virker diskriminerende i forhold til rent indenlandske sager. Fx vil en rutinemæssig standsning af ydelser, mens en kontrol finder sted, ikke være i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet.

En kontrol i forbindelse med årlig regulering af ydelsesbeløbet vil ofte være tilstrækkelig. Ved den årlige kontrol kan også – når det er nødvendigt – fortages den valutaomregning, som lægges til grund for beregningen af den løbende udbetaling indtil næste kontrol.

Ved informationsudveksling i forbindelse med (årlig) kontrol anvendes SED F014 til anmodning om oplysninger og F015 til besvarelse.

Efterladte børn

71. Ydelser til efterladte børn (særligt børnetilskud) udbetales primært fra det land/de lande, som i øvrigt er forpligtet til at betale familieydelse.

I visse situationer skal der dog betales særligt børnetilskud særskilt efter særlige regler, uanset at øvrige familieydelse udbetales fra andet eller andre lande.

Afdøde har været omfattet af danske regler

72. Når der modtages en ansøgning specifikt om ydelser til et efterladt barn, må det først undersøges, om der er ret til sådanne ydelser fra et land, som også har særlige ydelser til efterladte børn, i kraft af den efterlevende forælders (eller anden berettiget) forhold. Sådanne ydelser findes i følgende lande:

Belgien, Frankrig, Irland, Malta, Sverige samt Storbritannien og Nordirland (UK).

Hvis det er tilfældet, skal der ikke betales særligt børnetilskud fra Danmark.

Hvis der ikke er ret til ydelser fra ét af disse lande i kraft af den efterlevendes forhold, skal det undersøges, om den afdøde forælder på et tidspunkt har været omfattet af dansk lovgivning.

Hvis dette ikke er tilfældet, er der ikke ret til særligt børnetilskud.

Hvis den afdøde har været under dansk lovgivning men også har været under lovgivningen i ét af landene: Belgien, Frankrig, Irland, Malta, Sverige og Storbritannien og Nordirland (UK), skal det undersøges, i hvilket land den pågældende har den længste periode.

Oplysninger om længden perioder kan i de fleste tilfælde fås fra efterladtepensionssagen i Pensionsstyrelsen¹⁰⁾□.

Oplysninger om perioders længde fra andre lande indhentes ved hjælp af SED F018 og svaret afgives på SED F019.

Særligt børnetilskud til efterladte børn betales med det fulde beløb. Beløbet udbetales fuldt ud, der skal ikke foretages fradrag for andre familieydelse eller øvrige ydelser, der udbetales fra andre lande. Der skal heller ikke beregnes noget forskelsbeløb.

Kapitel VIII

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Overgangsregler

Grundforordningen

Artikel 87

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning begrunder ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens anvendelse.
3. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet, før forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, jf. dog stk. 1.
4. Enhver ydelse, som på grund af personens nationalitet eller bopæl ikke har været tilkendt, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, skal på den pågældendes anmodning tilkendes eller udbetales på ny fra datoen for forordningens anvendelse i den pågældende medlemsstat, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.
5. De rettigheder, der tilkommer personer, som før denne forordnings anvendelse i en medlemsstat har fået tilkendt en pension, kan på de pågældendes anmodning tages op til revision under hensyntagen til denne forordnings bestemmelser.
6. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden to år efter datoen for denne forordnings anvendelse i en medlemsstat, erhverves rettigheder i medfør

af denne forordning med virkning fra denne dato, uden at nogen medlemsstats lovgivning om bortfald eller begrænsning af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende personer.

7. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af to år efter denne forordnings anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves rettigheder, der ikke er fortabt eller forældet, fra datoen for anmodningens indgivelse, med forbehold af gunstigere bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

73. Grundforordningen giver ikke ret til ydelser for perioder, der ligger forud for anvendelsestidspunktet.

Ansøgning om ydelser for perioder før dette tidspunkt, skal afgøres efter forordning 1408/71. For sådanne sager kan de administrative procedurer i forordning 574/72 anvendes. E-blanketterne i 400-serien kan ligeledes anvendes ved informationsudvekslingen i sager der vedrører perioden før 1. maj 2010, hhv. 1. april og 1. juni 2012.

Pensioner, der er tilkendt før forordningens anvendelsestidspunkt, kan genvurderes efter grundforordningens regler. Det kan derfor forekomme, at der skal ske en revision af udbetalte familieydelser evt. med tilbagevirkende kraft, når en pension er blevet revideret. Dette vil fx være tilfældet, hvis ansøgning om revision af pensionerne er indgivet inden to år efter anvendelsestidspunktet for grundforordningen.

Efter grundforordningen kom til anvendelse er bidragsforskud ikke længere en familieydelse i forhold til dansk lovgivning. Denne type ydelser skal derfor ikke længere tildeles efter forordningens regler. Allerede tildelte bidragsforskud skal dog – efter princippet om at erhvervede rettigheder ikke fortabes – fortsat udbetales, så længe situationen i øvrigt er uændret. Det må dog sikres, at der ikke påbegyndes en udbetaling fra et andet land, typisk bopælslandet

Om anvendelsestidspunkterne for grundforordningen og gennemførelsesforordningen se pkt. 74.

Ikrafttræden og anvendelsestidspunkt

74. Grundforordningen er trådt i kraft i 2004. Den kom til anvendelse i EU-landene samtidig med at gennemførelsesforordningen trådte i kraft den 1. maj 2010.

I forhold til Schweiz gælder forordningerne fra 1. april 2012 og i forhold til Norge, Island og Liechtenstein gælder de fra 1. juni 2012.

Fra det tidspunkt, hvor grundforordningen kommer til anvendelse og gennemførelsesforordningen træder i kraft, gælder forordningerne 1408/71 og 574/72 ikke længere.

Pensionsstyrelsen, den 23. maj 2013

SØREN KELDORFF

/ Lykke Outzen

- 1) Indtil videre gælder Nordisk konvention om social sikring af 18. august 2003. En ny konvention tilpasset reglerne i grundforordningen forventes at træde i kraft i løbet af 2013 (formentlig). Der vil ikke ske ændringer for familieydelse for tredjelands borgere i forhold til Danmark.
- 2) Se fx afgørelserne i sagerne C-245/94 og C-312/94, Hoeber og Zachow
- 3) Se afgørelsen i sagen C-85/99, Offermanns
- 4) Se fx afgørelserne i sagerne C-245/94 og C-312/94, Hoeber og Zachow, og i sagen C-275/96, Kuusijärvi
- 5) Se afgørelsen i sagen C-333/00, Maaheimo
- 6) Se EU-domstolens afgørelse i sagen C-299/05, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet
- 7) Se EU-domstolens afgørelser i sagerne C-352/06, Bosmann, samt C-611/10 og C-612/10 Hudzinski og Wawrzyniak
- 8) Se herom i EU-domstolens afgørelse i sagen C-137/11, Partena
- 9) Se EU-domstolens afgørelse i sagen C-106/11, Bakker.
- 10) Pensionsstyrelsens opgaver overføres pr. 1. juni 2013 til Udbetaling Danmark.

Fortegnelse over forbindelsesorganer for familieydelse

Østrig

Bundesministerium für Wirtschaft, Familie und Jugend

Franz Josefs-Kai 51

1010 Wien

Østrig

Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger

Kundmanngasse 21

1030 Wien

Østrig

Belgien

Arbejdstagere:

Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés

Zentralanstalt für Familienbeihilfen für Arbeitnehmer

Rue de Trèves 70

1000 Bruxelles

Belgien

Selvstændige erhvervsdrivende:

Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

Landesinstitut der Sozialversicherungen für Selbständige

Jan Jacobsplein 6

1000 Bruxelles

Belgien

Bulgarien

Агенция за социално подпомагане

Agency for social assistance

ул. Триадица 2

2, Triaditza str.

1051 Sofia

Bulgarien

Schweiz

Bundesamt für Sozialversicherungen

Effingerstrasse 20

3003 Bern

Schweiz

Cypern

Υπηρεσία Χορηγιών και Επιδομάτων Υπουργείο Οικονομικών

Grants and Benefits Service Ministry of Finance

Τεύκρου 6

1066 Λευκωσία - Nicosia

Cypern

Tjekkiet

Ministerstvo práce a sociálních věcí

Ministry of Labour and Social Affairs

Na Poříčním právu 1

128 01 Praha 2

Tjekkiet

Tyskland

Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Direktion

Nordostpark 100

90411 Nürnberg

Tyskland

Estland

SOTSIAALKINDLUSTUSAMET

Lembitu 12

15092 Tallinn

Estland

Grækenland

Selvstændige i landbruget

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

AGRICULTURAL INSURANCE ORGANISATION

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 30

10170 ΑΘΗΝΑ - ATHENS

Grækenland

Andre

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

GREEK MANPOWER EMPLOYMENT ORGANIZATION

ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 8

EL- 17456 ΑΛΙΜΟΣ - ALIMOS

Grækenland

Spanien

MINISTERIO DE EMPLEO Y SEGURIDAD SOCIAL

María de Guzmán 52

28003 Madrid

Spanien

Finland

Kansaneläkelaitos, Folkpensionsanstalten

Nordenskiöldinkatu 12

00250 Helsinki

Finland

Frankrig

Centre des Liaisons Européennes et Internationales de Sécurité Sociale

11 rue de la tour des Dames

75436 Paris cedex 09

Frankrig

Ungarn

Magyar Államkincstár

1909 Budapest

Ungarn

Irland

Child Benefit Section, Department of Social Protection

St. Oliver Plunkett Road

Letterkenny, Co. Donegal

Irland

Island

Tryggingastofnun Ríkisins

Laugavegur 114

150 Reykjavík

Island

Italien

Selvstændige erhvervsdrivende:

ISTITUTO NAZIONALE DI PREVIDENZA PER I DIPENDENTI DELL'AMMINISTRAZIONE PUBBLICA DIREZIONE GENERALE

VIA ALDO BALLARIN,42

00142 ROMA

Italien

Lønmodtagere:

INPS - Direzione Generale - Roma

National Institute of Social Security

Via Ciriaco il Grande, 21

Roma

Italien

Liechtenstein

Liechtensteinische Familienausgleichskasse

9490 Gerberweg 2

Vaduz

Liechtenstein

Litauen

Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Užsienio išmokų tarnyba

Foreign Benefits Office of the State Social Insurance Fund Board

Kalvarijų g. 147

08221 Vilnius

Litauen

Luxembourg

Caisse Nationale des Prestations Familiales

Bd Prince Henri, 1A

1724 Luxembourg

Luxembourg

Letland

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Lāčplēša iela 70a

Rīga, LV-1011

Letland

Malta

Diviżjoni tas-Sigurta' Soċjali

38, Triq l-Ordinanza

Valletta

VLT 1021

Malta

Nederlandene (Holland)

Sociale Verzekeringsbank

Postbus 1100

1180 BH Amstelveen

Nederlandene

Norge

NAV Internasjonalt

Postboks 8138 Dep

0033 Oslo

Norge

Polen

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

Ministry of Labour and Social Policy

ul. Nowogrodzka 1/3/5

00-513 Warsaw

Polen

Portugal

Direcção-Geral de Segurança Social

Lg do Rato, 1

Lisboa

Portugal

Rumænien

Agenția Națională pentru Prestații Sociale

str. Ion Câmpineanu nr.20, sector 1

010038 București

Rumænien

Sverige

Försäkringskassan Huvudkontor

103 51 Stockholm

Sverige

Slovenien

CENTER ZA SOCIALNO DELO LJUBLJANA BEŽIGRAD, CENTRALNA ENOTA ZA STARŠEVSKO VARSTVO IN DRUŽINSKE PREJEMKE

EINSPIELERJEVA ULICA 6

1000 LJUBLJANA

Slovenien

Slovakiet

ÚSTREDIE PRÁCE SOCIÁLNYCH VECÍ A RODINY

Špitálska 8

812 67 Bratislava

Slovakia

Storbritannien og Nordirland

HMRC - Recovery

HM Revenue and Customs

Centenary Court, 1 St Blaise Way

Bradford

BD1 4XY

Storbritannien